

همه شمول بودن و مشارکت سیاسی معنادار

سلسله از فشرده‌های
معلوماتی بنیاد بین‌المللی
نظام‌های انتخابات در
مورد ویروس کرونا
(COVID-19)

همه شمول بودن و مشارکت سیاسی معدادار

نویسندگان:

ورگینیا اتکینسن (Virginia Atkinson)

مشارو ارشد بین‌المللی در بخش همه شمول بودن

میریت اپلگیت (Meredith Applegate)

مشاور برنامه‌ها برای اوکراین

ریکا ابریگ (Rebecca Aaberg)

کارشناس همه شمول بودن

ویرایشگر ارشد:

اریکا شین (Erica Shein)

رئیس مرکز تحقیقات و آموزش‌های کاربردی

ویرایشگران:

چاد ویکری (Chad Vickery)

معاون رئیس در بخش استراتژی و رهبریت تخریکی جهانی

آنجلا کانتربری (Angela Canterbury)

رئیس ارتباطات و دادخواهی استراتژیک

سلسله فشرده‌های معلوماتی بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی در مورد ویروس کرونا (COVID-19): همه شمول بودن و مشارکت سیاسی معنادار - چاپ © 2020 بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی. تمام حقوق محفوظ است.

اجازه نامه: هیچ بخش از این اثر به هر شکل و یا وسیله که باشد - الکترونیکی یا مکانیکی به شمول چاپ، ثبت و یا نگهداری آن به هدف ذخیره و یا دست یابی بعدی بدون مجوز کتبی بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی؛ قابل تکثیر نبوده و حق استفاده به این نهاد محفوظ است.

درخواست برای دریافت مجوز باید شامل معلومات ذیل باشد:

- توضیح مطالب که حق کاپی آن درخواست شده است.
- هدف و نحوه استفاده از مواد کاپی شده.
- نام، مؤلف کاری، نام شرکت یا سازمان، شماره تیلیفون، شماره فکس، ایمیل آدرس و آدرس پستی.

لطفاً تمامی درخواست‌ها برای اخذ مجوز را به آدرس ذیل ارسال نمایید:

بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی

2011 Crystal Drive, Floor 10 Arlington, VA 22202

کد پستی: VA 22202

ایمیل: editor@ifes.org

شماره تماس: 202.350.6701

این گزارش با حمایت سخاوتمندانه مردم آمریکا از طریق اداره انکشاف بین‌المللی ایالات متحده امریکا (USAID)، اداره توسعه بین‌المللی انگلستان (DFID) و نهاد امور جهانی کانادا (GAC) تهیه و ترتیب شده است. محتویات این گزارش مربوط به بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی بوده و الزاماً منعکس دهنده نظریات اداره انکشاف بین‌المللی ایالات متحده امریکا، اداره توسعه بین‌المللی انگلستان، نهاد امور جهانی کانادا و نیز دولت امریکا، انگلستان و کانادا نمی باشد.

7	پیشگفتار
8	امتنانیه
10	فشرده اجرایی
12	مقدمه
13	یافته‌های عمده
15	زنان
19	افراد دارای معلولیت
22	جوانان
24	کهن سالان
26	بیجاشدگان داخلی، پناهندگان و کارگران مهاجر
28	جوامع لزبین، همجنسگرایان، دوجنسگرایان، ترانجسگرایان و تغییر جنسیت دهندگان
29	مردم بومی
32	اقلیت‌های قومی، مذهبی و زبانی
33	پیشنهادهای
37	ضمیمه A: جدول موانع
39	ضمیمه B: خلاصه یافته ها

والدینم از یهودی‌های آلمان به ایالات متحده آمریکا مهاجرت کرده بودند. من در سال ۱۹۴۹ در نتیجهٔ ویروس پولیو فلج شدم و در تمام زندگی ام از راه رفتن محروم گردیدم. ولی پدر و مادرم همیشه به من گوشزد می‌کردند که من نیز همانند برادرانم، مسئولیت‌های یکسان دارم. من می‌دانستم که حق دارم رأی بدهم و رأی من باید آگاهانه باشد. ولی طی سال‌های متمادی، به دلیل معلولیت‌م؛ با تبعیض روبرو بودم. در پنج سالگی از حق رفتن به مکتب محروم شدم؛ زیرا "خطر آتش سوزی" برای من یک تهدید بود. من در شهر بروکلین زندگی می‌کردم؛ ولی نمی‌توانستم سوار موتر یا قطار شوم؛ چرا که سهولت‌های لازم فیزیکی برای افرادی مثل من، وجود نداشتند. بدلیل مشکلات در رفت و آمد، از اولین وظیفهٔ خویش به عنوان معلم محروم شدم. ولی بعد از آنکه من این مسئله را از راه قانونی موفقانه پیگیری کردم؛ توانستم به مدت سه سال تدریس نمایم.

وقتی به سن ۱۸ سالگی رسیدم، برای رأی دادن رفتم. هرچند، خودم به تنهایی راه رفته نمی‌توانستم زیرا محل رأی‌دهی در طبقه چهارم قرار داشت. پدرم مجبور شد چوکی تیرکدار مرا از پله‌ها بالا بکشانند و سپس باید در غرفه رأی‌دهی به من کمک می‌کرد. در آن جا هیچ کس برای کمک با افراد دارای معلولیت موجود نبود و هیچ گونه سهولت برای رأی دادن افراد مانند خودم ندیدم. در آن زمان، جنبش‌های انگشت شماری برای دفاع از حقوق افراد دارای معلولیت در ایالات متحده و دیگر نقاط جهان وجود داشتند. میلیون‌ها نفر از افراد دارای انواع مختلف معلولیت به دلیل تبعیض از مشارکت کامل در جوامع محروم شده بودند. دیموکراسی‌ها داشت ما را ناامید می‌کردند. ما باید برای برطرف کردن موانع سد راه مشارکت خویش در زندگی سیاسی در سطح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی دور هم جمع می‌شدیم.

آگاهی در مورد اینکه دیگر گروه‌های محروم از حق رأی دهی برای بدست آوردن حقوق خویش چه کاری را انجام دادند؛ برای ما مثالی بود تا بدانیم که چه چیزی در سطح جهان قابل انجام می‌باشد. من از مبارزات جنبش حقوق مدنی سیاه پوستان دانستم که آنها بخاطر رنگ جلدشان از حق رأی‌دهی محروم بودند. همچنین زنان در ایالات متحده آمریکا و دیگر کشورهای جهان از حق رأی‌دهی محروم شده بودند. در ضمن، من دانستم که قوانین تصویب شده است تا همه مردم بتوانند در روند سیاسی مشارکت کنند. آموختن در مورد چگونگی سازماندهی مردم برای بدست آوردن حقوق حقه‌شان و نیز سال‌های که برخی از گروه‌ها برای بدست آوردن حق رأی‌دهی صرف کرده اند، یک درس مهم برای من و دیگران بود.

پیدایش جنبش جهانی حقوق افراد دارای معلولیت در نهایت منجر به معرفی کنوانسیون جهانی حقوق افراد دارای معلولیت سازمان ملل متحد گردید. مادهٔ ۲۹ این کنوانسیون به مشارکت افراد دارای معلولیت در زندگی سیاسی و اجتماعی معطوف شده است؛ و حقوق سیاسی و زمینه بهره‌گیری یکسان و برابر با دیگران را برای این افراد تضمین می‌کند. در زمینه تطبیق ماده ۲۹ این کنوانسیون نیز پیشرفت‌های حاصل شده است؛ از جمله این که افراد بیشتری با انواع مختلف معلولیت که در جوامع شهری و روستایی زندگی می‌کنند، سرانجام حق شرکت در انتخابات را بدست آورده اند. قشر افراد دارای معلولیت دوشادوش دیگر گروه‌های به حاشیه رانده شده در کشورهای جهان کار می‌کنند. اعتراف روز افزون دولت‌ها مبنی بر حق مشارکت همه شمول در روند برنامه‌ریزی انتخابات بمنظور دسترسی همه مردم به روند رأی‌دهی و نامزدی در انتخابات، یک نکته بسا مهم و اساسی می‌باشد. ما باید اجازه ندهیم تا مرض واگیر کووید-۱۹ یک بهانه برای عدم مشارکت ما باشد.

متأسفانه تا هنوز هم بسیاری از مردم، ما را به عنوان شهروند درجه دو می بینند. بیماری واگیر کووید - ۱۹ موانع موجود را تشدید بخشیده است. نویسندگان این مقاله، پیشنهادات مشخصی را برای دولت و جامعه مدنی در نظر گرفته است تا از دسترسی همه مردم به روند سیاسی، اطمینان حاصل شود.

این بر عهده همه ما است تا با تلاش های دولت ها برای سرکوب حق رأی دهی یا شرکت در روند سیاسی، از مخالفت خویش اطمینان حاصل نماییم. همه با هم میتوانیم به شکل زیرکانه و با صدای رسا عمل نماییم. ما اجازه نخواهیم داد تا دیگران از مرض واگیر کووید-۱۹ منحیث بهانه برای سلب حقوق ما استفاده کنند.

جودیت هیمن ((Judith Heumann^۱ دادخوا بین المللی حقوق افراد دارای معلولیت، همکار ارشد بنیاد فورد (۲۰۱۷) - (۲۰۱۹)، مشاور ویژه حقوق بین المللی افراد دارای معلولیت، وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا (۲۰۱۰) - (۲۰۱۷)

امتنایه

نویسندگان و ویراستاران این مقاله از: خانم جودیت هیمن بخاطر ارائه پیشگفتار و دادخواهی مداوم برای مشارکت سیاسی فراگیر؛ از آقای واسو موهان، نیکلاس کاپوروفسکی و جینا چیریلو برای بازنگری دقیق پیش نویس این مقاله؛ از خانم هانا رابرتز، کایل لمارگی و اشلی لائو برای همکاری شان به ترتیب پیرامون مشارکت بیجا شدگان داخلی، مردم بومی و جوانان؛ و از خانم کیتون ون بورن و جانین دافی برای ویرایش و دیزاین این مقاله اظهار سپاس و قدردانی می نمایند. همچنین نویسندگان از تیم داخلی آیفیس، وزارت امور خارجه و تجارت استرالیا، دانیدا، اداره امور جهانی کانادا، اداره توسعه و همکاری سوئیس، اداره توسعه بین المللی ایالات متحده امریکا، وزارت امور خارجه ایالات متحده و وزارت توسعه بین المللی انگلستان جهت همکاری، حمایت و نوآوری های برجسته شان در این مقاله قدردانی نموده و از تلاش های مستمر برای حصول اطمینان از داشتن صدای مردم در انتخابات و فرایند های سیاسی در جریان مرض واگیر کووید-۱۹ و بعد از آن، اظهار سپاس و قدردانی می نماید.

امتیاز تصاویر:

صفحه ۱۹: هانچایی؛ صفحه ۲۳: تانیا دی وف

تمام تصاویر این مقاله، ملکیت بنیاد بین المللی نظام های انتخابات می باشد.

ما کی استیم

مرور اجمالی دموگرافیک
(جمعیت شناختی)

جنسیت

نفوس جهان در سال ۲۰۲۰، ۴.۵۰
در صد مردان و ۶.۴۹ در صد زنان
می باشد

۲۲.۳ تا ۳۷.۳ در صد بزرگسالان از
جوامع LGBTQ استند

در ۲۰۲۰، ۴۱ در صد نفوس جهان
را افراد سن ۲۴ و پایین تر از آن
تشکیل می دهند

اقلیت های مذهبی ۲۷ در صد را
تشکیل می دهند

۷۹.۵ میلیون مردم به سطح جهان
بیجاشدگان اجباری اند که بیشتر از
۵۷ در صد آن ها را بیجاشدگان داخلی
تشکیل می دهند

افراد دارای معلولیت

مسن افراد

اقلیت ها

افراد بومی

مهاجرین و بیجاشدگان داخلی

از هر پنج تن زن؛ یک تن آنها در
زندگی خود معلولیت را تجربه می کند
(و این رقم در سن ۶۰ سالگی به
۴۶ در صد می رسد)

فقران (اکثر زنان و افراد مسن) ۲۰
در صد خطر بالاتر معلولیت را دارند
۶.۱۵ در صد نفوس ۱۵ سال و بالاتر
از آن دارای یک نوع معلولیت اند

۳.۵۵ در صد از مردم بین سن ۲۰ تا
۳۰ سالگی مهاجر اند

به اساس تخمین اقلیت ها ۱۰ تا ۲۰
در صد نفوس جهان را تشکیل می دهند

پنج در صد نفوس جهان را مردم
بومی تشکیل می دهد

۷ اداره بین المللی مهاجرت: گزارش جهانی مهاجرت ۲۰۲۰

۸ مقاله مرکز تحقیق، مذهبی به سطح جهان

۹ رهنمود سازمان ملل برای اقلیت ها

۱۰ کمیشنری عالی سازمان ملل در امور مهاجرین، "بیجا شدن اجباری در ۲۰۱۹"

۱۱ گروهی کاری جهانی برای امور بومی ها: جهان بومیان ۲۰۲۰

با مراجعه به منابع کامل استفاده شده در این نمودار، معلومات مفصل را دریافت نمایید

۱ رهنمودهای کمیته دائمی بین آژانس ها: شمولیت افراد دارای معلولیت در اقدامات بشردوستانه

۲۰۱۹ دورنمای جهانی جمعیت سازمان ملل متحد

۵۰۳ گزارش سازمان صحت جهانی در مورد معلولیت جهانی

۴ مقاله ژانویه جان ای. پاچانکیس و ریچارد برانستروم: "چند اقلیت جنسی پنهان است؟ پیش بینی وسعت

جهان و پیامدهای آن بالای سیاست و صحت عامه"

مقدمه

در هنگام نشر این مقاله^۲، واقعات ویروس کرونا (COVID-19) در حداقل ۲۰۰ کشور و قلمرو در جهان تائید شده بود؛ ضمناً توجه گسترده به مدیریت تأثیرات این بیماری بر سلامت مردم و روند اقتصادی معطوف شده است. پیامدهای کووید-۱۹ بر افراد و جوامع که با تبعیض عمیق، ریشه دار و سیستماتیک روبرو هستند و حضور کمرنگ در جامعه دارند، بیشترین تأثیر خویش را بجا گذاشته است. بدون شک که واگیری کووید-۱۹ نابرابری های موجود را افزایش داده و سلامت، آزادی و حقوق دیموکراتیک شهروندان را تهدید می کند. این وضعیت حذف بسیاری از افراد کم حضور در عرصه سیاسی را ازدیاد بخشیده است.

این مقاله، یک دیدگاه عمومی در مورد موانع احتمالی فراراه شماری از مردم جهت استفاده از حقوق سیاسی شان در حالات بحرانی مانند واگیری کووید-۱۹ را ارائه داشته و همچنین توصیه های برای بهبود دسترسی و شمولیت آنها در روندهای سیاسی را پیشکش می کند. تجارب زنان؛ افراد دارای معلولیت؛ جوانان؛ کهن سالان؛ بیجاشدگان داخلی؛ پناهندگان؛ کارگران مهاجر و جوامع دگرباشان (لیزبین، همجنس گرایان، دوجنس گرایان، ترانجسیتی و هم جنس یازان (LGBTQ))؛ مردم بومی و اقلیت های قومی، مذهبی و زبانی در این مقاله بصورت مشخص به بررسی گرفته شده است. همچنین در این مقاله به حالاتی اشاره شده است که با واگیری کووید-۱۹ تشدید یافته است؛ مشارکت سیاسی را متأثر ساخته و سبب فقر و نابرابری شدید اقتصادی، فرصت های ناکافی آموزشی، سطح پائین سواد، عدم اعتماد به دولت و دسترسی محدود به تکنالوژی شده اند.

بیان مسئله

تصامیم که دولت ها در مبارزه با واگیری کووید-۱۹ گرفته اند، باعث افزایش حذف برخی از افراد از صحنه سیاسی شده است. اقداماتی که به منظور کاهش شیوع ویروس کرونا انجام می شوند، غالباً هم از نظر جسمی و هم از نظر سیاسی افراد و جوامعی را که قبلاً با موانع مشارکت روبرو بوده اند، منزوی می سازند. تعدادی از رهبران سیاسی خودکامه نیز از این وضعیت به عنوان یک بهانه، برای جلوگیری مستقیم حقوق مردم استفاده می کنند و از شرایط اضطراری برای تضعیف بیشتر حاکمیت قانون و نهادهای دموکراتیک^۳ استفاده می کنند. تلاش برای تضعیف حقوق دیموکراتیک به طور نامتناسب بر جوامع و افرادی که قبلاً با تبعیض و محرومیت سیاسی روبرو بوده اند؛ تأثیر می گذارد و مسئولین و صاحبان قدرت از این وضعیت بهره می برند.

ماده چهارم میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) صریحاً بیان می دارد که کشورها نمی توانند در حالات اضطراری تدابیری را اتخاذ نمایند که منجر به "تبعیض صرف به دلیل نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب یا منشاء اجتماعی شود".^۴ انتخابات، در جریان بیماری واگیر یک چالش عمده را برای تصمیم گیرندگان انتخابات به وجود می آورد. آنها برای کاهش خطر و آمادگی های عملیاتی ملموس؛ به یک برنامه ریزی دقیق نیاز دارند. در جریان حالات بحرانی مانند کووید-۱۹، نیاز است تا تصمیم گیرندگان سیاسی و انتخاباتی با در نظر داشت گام های مؤثر برای ازدیاد مشارکت و حمایت از حقوق دیموکراتیک جوامع کنار زده شده، از یکپارچگی روند دیموکراتیک محافظت کنند.

در حالیکه بهترین روش این است تا تصمیم گیرندگان انتخاباتی و رهبران سیاسی در جریان روند انتخابات با جوامع به حاشیه رانده شده از نزدیک مشوره نمایند؛ ولی نکته اساسی این است تا در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ یا بحران‌های دیگر که موجب تشدید نابرابری‌ها می‌شوند؛ این فشار فراموش نشده و دیدگاه آنها مدنظر گرفته شود. در حالیکه دولت‌ها و مسئولین انتخابات ناگزیر اند تا در جریان يك بحران صحت، تمامی تلاش‌های خویش را جهت حصول اطمینان از اشتراک تمامی بازیگران انتخاباتی در این روند، بخرچ دهد؛ آنها باید اطمینان حال نمایند تلاش‌های که برای حفظ امنیت مردم صورت می‌گیرند، حقوق سیاسی افرادی را که از قبل با محرومیت سیاسی و تبعیض روبرو اند، بیشتر نقض نمی‌کند. همچنین آنها باید اطمینان دهند که این تلاش‌ها برای رأی دهندگان بویژه به رأی دهندگان به حاشیه رانده شده به خوبی تفهیم شده اند؛ تا آنها برای رفتن به پای صندوق‌های رأی اعتماد کامل داشته و مطمئن باشند که نهادهای برگزار کننده انتخابات (EMB) تمامی تلاش‌های خود را برای محافظت از سلامت آنها در هنگام انتخابات، بخرچ داده اند. این مقاله نگرانی‌های عمده در مورد اعمال حقوق سیاسی هر یک از گروه‌های ذکر شده فوق را بیان نموده و برای حصول اطمینان از شمولیت همه اقشار جامعه در روندهای سیاسی و انتخاباتی، در جریان بحران‌های صحت، پیشنهاداتی را ارائه می‌نماید. این یافته‌ها متوجه نهادهای برگزار کننده انتخابات، مقامات منصوب و منتخب، جامعه جهانی و نهادهای جامعه مدنی بوده و شامل پیشنهادات ذیل می‌باشند:

«ما دیده ایم که ویروس تبعیض قائل نیست، اما تأثیرات آن متفاوت می‌باشد - آشکار شدن نقاط ضعف عمیق در ارائه خدمات عامه و نابرابری‌های ساختاری که مانع دسترسی به آنها می‌شو... ما تأثیرات نامتناسب ویروس را بالای جوامع مشخص می‌بینیم، شاهد افزایش زبان نفرت هستیم، هدف قرار دادن گروه‌های آسیب‌پذیر و خطرات ناشی از واکنش‌های سنگین امنیتی باعث تضعیف پاسخدهی صحت می‌شود».

آنتونیو گوترش، سرمنشی سازمان ملل متحد

- تأیید و رسیدگی به اثرات نامتناسب کووید - ۱۹ و بحران‌های دیگر بر جوامع به حاشیه رانده شده و توانایی آنها در استفاده از حقوق سیاسی و انتخاباتی شان؛
- درک کردن نقش ارزنده گروه‌های جامعه مدنی به نمایندگی از جوامع به حاشیه رانده شده در پاسخدهی مؤثر واقعات صحت و رویدادهای موفق انتخاباتی؛
- مشوره با نمایندگان جوامع به حاشیه رانده شده، شامل ساختن تجارب مختلف و شنیدن صدای آنها در تمامی مراحل روند انتخابات بشمول روند ارزیابی، پلان‌گذاری و برگزاری انتخابات و آوردن تعدیلات در جریان بیماری‌های واگیر؛
- اتخاذ تدابیر جهت حصول اطمینان از اشتراک مردم بشکل آزاد، سری و مستقل در انتخابات؛
- طرح کمپاین‌های معلوماتی جهت حصول اطمینان از دریافت معلومات مهم انتخاباتی و سیاسی در قالب‌های قابل فهم و قابل دسترس.

هرچند بیماری واگیر بدون شک موانع را برای مشارکت همه شمول ایجاد می‌کند، اما در ضمن فرصت‌ها برای «ایجاد وضعیت بهتر از قبل» برای مشارکت فراگیرتر مردم، تقویت انعطاف‌پذیری مردم در مقابل بحران‌های بعدی و ازدیاد اعتماد به روند انتخابات را نیز فراهم می‌نماید. این مقاله یک بررسی دقیق در مورد موجودیت موانع و فرصت‌ها در همچو موارد را پیشکش می‌نماید.

برای کسب معلومات بیشتر در این مورد، به مجموعه کامل مقالات بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی در مورد ویروس کرونا ((COVID-19) مراجعه نمایید. منابع بیشتر در این مورد را در بخش رهنمود برای بقای دیموکراسی^۶ (IFES ' COVID-19 Survival Guide for Democracies)) آیفیس دریافت کرده می‌توانید.

بیماری واگیر کرونا (COVID-19) نابرابری‌های موجود را برای همه گروه‌های به حاشیه رانده شده سنتی افزایش داده است. زنان؛ افراد دارای معلولیت؛ جوانان؛ افراد مسن؛ بیجاشدگان داخلی؛ پناهندگان، کارگران مهاجر؛ دیگرباشان (جوامع لزبین، همجنس‌گرایان، دوجنس‌گرایان، تراجنسی‌ها و همجنس‌بازان (LGBTQ))؛ مردم بومی؛ و اقلیت‌های قومی، مذهبی و زبانی در جریان این بیماری واگیر و پس از آن بشکل بی‌نظیر در معرض خطر قرار دارند و با نابرابری‌های اقتصادی، موانع دسترسی به مراقبت‌های صحتی و تبعیض روبرو هستند. همه این موارد به نوبه خود موانع موجود را تشدید بخشیده یا چالش‌های جدیدی را برای مشارکت برابر آنها در زندگی سیاسی ایجاد می‌نماید. بر علاوه، افرادی که با هویت بیش از یک گروه اجتماعی به حاشیه رانده شده شناخته می‌شوند - مانند زنان بومی دارای معلولیت، جوانان اقلیت‌ها یا پناهندگان از گروهی با روابط و تمایلات گوناگون جنسی (LGBTQ) - در چندین عرصه با موانع اضافی و تبعیض شدیدتر روبرو می‌شوند.

همه شمول بودن و دیموکراسی لازم و ملزوم یکدیگر اند: دولت که برای همه شهروندان اش خدمات عرضه می‌کند، مشارکت معنادار در زندگی سیاسی و عامه را نیز برای جوامع به حاشیه رانده شده تسهیل می‌نماید. وضعیت اجتماعی-اقتصادی یک موضوع فراگیر بوده که بر مشارکت در زندگی سیاسی تأثیر گذار است - افرادی که در فقر زندگی می‌کنند، افراد کم سواد یا بی‌سواد، افرادی با دسترسی محدود به ترانسپورت یا افرادی که قادر به کار از راه دور نیستند؛ یا به دلیل بیماری واگیر مشاغل خود را از دست داده اند؛ از جمله افرادی اند که احتمالاً فرصت یا منابع کمتر برای داخل شدن در سیاست داشته باشند. برخی از رأی دهندگان توانایی تهیه تجهیزات محافظت شخصی (PPE) را ندارند که با استفاده از آن با خیال راحت در یک کارزار انتخاباتی شرکت نموده یا رأی خویش را استعمال نمایند. کنار زدن‌های سیاسی با نابرابری‌های اجتماعی-اقتصادی همراه بوده که به طور نامتناسب بر هویت جوامع به حاشیه رانده شده، تأثیر می‌گذارد. معلومات صحتی در ارتباط به ویروس و مواد آموزشی برای رأی دهندگان اغلب در قالب‌های قابل دسترس موجود نبوده یا به زبان‌های محلی تهیه نشده است. افراد کهن سال و بیجاشدگان داخلی به اینترنت دسترسی کمتر دارند. بر علاوه، در بعضی موارد، سیاستمداران با استفاده از کلیشه‌ها و فرضیات نادرست در مورد برخی گروه‌های به حاشیه رانده شده، آنها را مسئول انتشار ویروس می‌دانند. این امر سبب می‌شود تا آنها را از شمولیت در زندگی سیاسی ناامید سازند. به عنوان مثال: در اوایل بیماری واگیر کرونا، سخنگوی اندونیزیا در امور کووید-۱۹ بیان داشت که "ثروتمندان از فقرا محافظت می‌کنند تا فقرا بتوانند به درستی زندگی کنند و فقرا با جلوگیری از شیوع بیماری، از ثروتمندان محافظت می‌کنند"؛ از این گفته به معنی نادرست چنین برداشت می‌شود که افراد فقیر بیشتر مسئول انتشار ویروس می‌باشند.^۸

اهداف توسعه پایدار که توسط تمام کشورهای عضو سازمان ملل متحد تصویب شده است، دولت‌ها را ملزم می‌سازد تا جوامع فراگیر دیموکراتیک را ایجاد نمایند. همچنین تقریباً چندین معاهده بین‌المللی وجود دارند که از حقوق سیاسی گروه‌های مشخص حمایت می‌کنند. علاوه بر الزامات دولت‌ها برای رعایت این معیارات بین‌المللی، ناظرین داخلی و بین‌المللی انتخابات، شمولیت در حیات سیاسی را به عنوان بخش از تلاش‌های نظارتی خویش، ارزیابی می‌کنند. همانطوری که در مجموعه "تأثیرات جهانی ویروس کرونا بر انتخابات" - که توسط بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات (IFES)^۹ تهیه شده است - ذکر شده است، حمایت از حقوق افراد، مسلماً در شرایط فعلی که انتخابات یا به تعویق می‌افتد یا تحت اقدامات صحتی و حفظ فاصله اجتماعی برگزار می‌شود، به چالش کشیده خواهد شد. کشورها ضمن اطمینان از حفظ سلامت رأی دهندگان و کارکنان انتخابات، در حال بررسی گزینه‌های نحوه برگزاری انتخابات و در برخی

موارد در حال بررسی چارچوب‌های قانونی برای راهنمایی در مورد مهلت‌ها برای به تعویق انداختن انتخابات می‌باشند.^{۱۰} علاوه بر قوانین ملی، بسیاری از معیارات بین‌المللی، کشورها را برای برگزاری انتخابات مکرر و فراگیر متعهد می‌سازند. اصل عدم تبعیض در اصول مندرج در ماده دوم اعلامیه جهانی حقوق بشر چنین صراحت دارد که هرکس "بدون هیچ گونه تمایز از قبیل نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا دیدگاه دیگر، منشاء ملی یا اجتماعی، مالکیت، تولد یا وضعیت مدنی"^{۱۱} از این حقوق برخوردار است؛ و ماده ۲۵ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که حق اشتراک در انتخابات و تصمیم‌گیری را تضمین می‌کند^{۱۲}، نشان می‌دهد که توجه جهانی به حقوق سیاسی گروه‌های به حاشیه رانده شده بیشتر شده است.

افرادی که به دلیل هویت اجتماعی شان به حاشیه رانده می‌شوند، در بحران‌های صحنی با چالش‌های جدید و بزرگتری روبرو می‌شوند. موانع فرا راه مشارکت سیاسی می‌تواند، تبعات پایدار داشته باشد، صداهای متنوع را خاموش ساخته و برابری فرصت‌ها را خفه کنند. این مقاله:

- مروری بر چارچوب‌های بین‌المللی محافظت از حقوق سیاسی زنان، دگرباشان جنسی (LGBTQ)، افراد دارای معلولیت، افراد مسن، جوانان، بیجاشدگان، پناهندگان، کارگران مهاجر، بومیان و اقلیت‌های قومی، مذهبی و زبانی را در جریان بیماری واکوید-۱۹ فراهم می‌سازد؛
- موانع اصلی فراه راه مشارکت انتخاباتی و سیاسی این گروه‌ها در جریان بیماری واکوید-۱۹ را توصیف می‌کند؛
- اقدامات و توصیه‌های خوب برای نهادهای برگزار کننده انتخابات، جامعه مدنی، قانون‌گذاران، مقامات محلی، نهادهای آموزشی، بازیگران انتخاباتی، مسئولین امنیتی و جامعه جهانی در مورد چگونگی کاهش این موانع را برجسته می‌سازد؛ و
- فرصت‌ها برای تغییر سیستم بجای بازگرداندن روش‌های قدیمی پس از بیماری واکوید-۱۹ و همچنین ایجاد انعطاف‌پذیری و اعتماد به دیموکراسی‌ها را شناسایی می‌کند.

یافته‌های عمده

"ما برای طرح و عملی کردن شمولیت بیشتر و دسترسی جوامع، یک فرصت بی‌نظیر داریم"

- آنتونیو گوترش؛ سرمنشی سازمان ملل؛ پاسخ‌گویی سازمان ملل به ویروس کرونا ((UN COVID-19 Responses)^{۱۳}

محرومیت سیاسی و انتخاباتی جوامع به حاشیه رانده شده و معروض به تبعیض، دیموکراسی را در سراسر جهان تهدید می‌کند. احتمال دارد گروه‌های که از نظر تاریخی دسترسی کمتری به حقوق و منابع دارند، در جریان یک بیماری واکوید-۱۹، از تأثیرات این‌گونه بحران‌ها چه بشکل مستقیم و چه از طریق مصاب شدن به ویروس، بیشتر متأثر شوند. آنها هم سطح آسیب‌پذیری بالاتر داشته و هم دسترسی کمتر به مراقبت‌های صحنی دارند و بشکل غیرمستقیم و ناخواسته از اقدامات انجام شده برای مقابله با ویروس متأثر می‌شوند. این مقاله، مروری بر موانع فرا راه مشارکت سیاسی گروه‌های به حاشیه رانده شده در جریان بیماری واکوید-۱۹ را ارائه می‌کند. یک جدول موانع در ضمیمه A و خلاصه از یافته‌های کلیدی در ضمیمه B گنجانیده شده است. عدم اعتماد به نهادهای دولتی که از قبل در بین گروه‌های به حاشیه رانده شده به دلیل تجربه کردن تبعیض و محرومیت دوامدار وجود دارد، ممکن است با واکنش دولت به بحران‌ها، بزرگ نمایی شده و برخی از گروه‌ها یا افراد را به طرف نادیده گرفتن توصیه‌های دولت سوق دهد.^{۱۴}

با وجود چالش‌های برگزاری انتخابات در وضعیت کووید-۱۹، تغییرات ایجاد شده کنونی می‌توانند دسترسی گروه‌های به حاشیه رانده شده را به روند سیاسی بهبود بخشیده و یک بینش بی‌نظیر در مورد چگونگی بهبود دسترسی همه اقشار را فراهم کند. بیماری واگیر کووید-۱۹ تحولات اجتماعی در مورد چگونگی برقراری ارتباط، برنامه‌ریزی، حمایت، یادگیری و نحوه تطبیق عملکردها را برانگیخته و با این وجود، بسیاری از نوآوری‌های در حال استفاده بر اساس کار گروه‌های سنتی به حاشیه رانده شده ساخته شده است. درس‌های آموخته شده از تجارب می‌توانند سه بخش اساسی را برای اصلاحات آشکار نمایند: تغییر سیستم، انعطاف پذیری و اعتماد مردم.

۱. "ایجاد وضعیت بهتر از قبل (Building Back Better)" جهت افزایش دسترسی به سیستم‌های انتخاباتی

هنگامی که مصایب یک جامعه را متاثر می‌سازد، "ایجاد وضعیت بهتر از قبل" با شناسایی بخش‌های از سیستم صورت می‌گیرد که می‌توانند به جای احیاء، بازسازی شوند تا تغییرات بوجود آمده بعد از بحران، دوام بی‌آورند.^{۱۵} در واکنش به وضعیت شدیداً در حال تغییر کووید-۱۹، انتخابات باید بشکل طرح‌ریزی شود که از حق رأی عمومی نه تنها در گفتار بلکه در عمل، اطمینان حاصل شود. در حالی که کمیسیون‌های انتخاباتی، احزاب سیاسی و نهادهای جامعه مدنی به دنبال گزینه‌ها برای انجام فعالیت‌های حضوری هستند، دست‌اندرکاران و جوانب ذیدخل انتخابات می‌توانند خلاءهای را که منجر به ایجاد موانع سد راه گروه‌های به حاشیه رانده شده می‌شوند، بردارند.

"هرچند کووید-۱۹ اقلیت‌ها را به طور نامتناسبی متاثر می‌سازد، ما نباید تنها آنها را به عنوان قربانی ببینیم. به عنوان مثال، ما بیش از دو صد زن دالیت (Dalit) داریم که به عنوان کارگران خط مقدم در هنگام شیوع بیماری وظیفه اجرا نموده، کمک‌های غذایی و دیگر خدمات در محله‌های فقیرنشین در حومه شهر دهلی را به مردم می‌رسانند. ما یک گروپ WhatsApp برای این دو صد زن ایجاد کرده ایم و آنها به عنوان یک هسته مرکزی قابل اعتماد عمل می‌کنند تا اطلاعات دقیق را از طریق این شبکه پخش کند - "نماینده کنفدراسیون ملی سازمان‌های دالیت و آدیواسی، هند"^{۱۸}

در کشور نیوزیلند، فرصت‌های جدید برای رأی دهندگان جهت استفاده از یک سرویس آنلاین برای انتخابات عمومی در سپتامبر ۲۰۲۰ در نظر گرفته شده است. این سرویس که قبلاً برای رأی دهندگان خارج از کشور استفاده می‌شد، شامل رأی‌دهی تلفونی است که اغلب در اختیار رأی دهندگان با ناتوانی‌های دیداری یا فیزیکی^{۱۶} قرار می‌گیرد. رأی‌دهی اینترنتی که پیرامون آن بحث قابل توجهی^{۱۷} وجود دارد، قطعی نیست؛ نگرانی‌های امنیتی دوامدار، مسائل مربوط به اعتماد عامه و عدم بازرسی به احتمال زیاد جایگزینی این روش را به عوض رأی‌دهی حضوری در آینده نزدیک، دور از تصور می‌داند^{۱۹} با این حال، سایر روش‌های بدیل برای رأی‌دهی که در حال حاضر توسعه یافته اند، توانایی حمایت از حق رأی بیشتر رأی دهندگان که در مناطق بدون استحقاق زندگی می‌کنند؛ مثل جوامع بومی، افراد دارای معلولیت و دیگران را در دراز مدت

دارا می‌باشد. گسترش رأی‌دهی از طریق پست برای همه رأی دهندگان نه تنها که گسترش کووید - ۱۹ در مراکز رأی دهی را محدود کرده می‌تواند؛ بلکه افرادی را که ممکن است در غیر این صورت، امکان رأی دادن حضوری را نداشته باشند، مانند کارگران مهاجر یا محصلین پوهنتون‌ها که مقیم خارج را تحت پوشش قرار می‌دهد.

۲. ایجاد ظرفیت برای بحران‌های بعدی

شامل ساختن جوامع به حاشیه رانده شده سنتی، دیدگاه‌ها و راه حل‌های جدید را به ارمان می‌آورد. گروه‌های به حاشیه رانده شده، حسب ضرورت و با مهارت بحران‌های گذشته را پشت سر گذاشته اند. جوانب انتخاباتی می‌توانند چیزهای زیادی را در مورد مدیریت بحران‌ها از این گروه‌ها بیاموزند. برخی از گروه‌های به حاشیه رانده شده از

قرنطینه به عنوان فرصتی برای همبستگی استفاده کرده اند. به عنوان مثال، جوانانی که به عنوان گروه افرادی با روابط جنسی مختلف (LGBTQ) شناخته می‌شوند، منابع صحت روانی آنلاین را به اشتراک گذاشته اند.^{۲۰}

بحران کووید-۱۹ منجر به افزایش شمولیت گروه‌های به حاشیه رانده شده سنتی شده می‌تواند. چون امکان دارد کووید-۱۹ گروه‌های سنتی را که به عنوان کارکنان انتخاباتی کار می‌کنند، متأثر ساخته و نهادهای برگزار کننده انتخابات احتمالاً روی جذب نیرو جوان برای گسترش مراکز کارکنان انتخاباتی تمرکز نمایند. مؤسسات مربوط به گروه‌های به حاشیه رانده شده می‌توانند جوانب دخیل انتخاباتی را به شرکای جدید وصل نمایند که این امر می‌تواند نهادهای برگزار کننده انتخابات و نهادهای جامعه مدنی را برای مقابله با بحران‌های آینده کمک کند. به عنوان مثال، در بسیاری از کشورها مؤسسات افراد دارای معلولیت با وزارت‌های صحت عامه روابط خوب برقرار نموده و می‌توانند به عنوان یک پل ارتباطی با دیگر نهادهای جامعه مدنی عمل کنند. مقامات دولتی می‌توانند از طریق کار نزدیک با گروه‌های به حاشیه رانده شده و آموختن از تجارب زندگی آنها، اعتماد آنها بالای دولت را بوجود آورده و روند‌های فراگیر و همه‌شمول‌تر را طراحی کنند که به سود همه رأی دهندگان باشد. حصول اطمینان از دسترسی همه مردم به زندگی سیاسی، سیستم‌های سریع‌تر را ایجاد نموده و قادر به اداره شرایط پیش‌بینی نشده؛ می‌باشد.

۳. اعتماد سازی بر انتخابات، دموکراسی را تقویت می‌بخشد

گروه‌های به حاشیه رانده شده سنتی احتمالاً باور کمتر دارد که اشتراک در انتخابات، وضعیت زندگی آنها را بهبود می‌بخشد. به عنوان مثال مردم بومی و اقلیت‌های به حاشیه رانده شده ممکن است به دلیل بی‌عدالتی‌های تاریخی به مقامات دولتی بی‌اعتماد باشند. بیماری و آگیر کووید-۱۹ که موجب برهم ریختن وضعیت در عرضه خدمات به افراد به حاشیه رانده شده و هم‌نسلان آنها شده است، می‌تواند انگیزه برای شامل ساختن افرادی باشد که قبلاً از صحنه حذف شده اند. دیموکراسی‌ها وقتی قویتر می‌باشند که تعداد بیشتر مردم در آن شامل باشند و دیدگاه‌های گوناگون در آن شنیده شوند.

مشوره با نهادهای جامعه مدنی، از جمله نهادهای که از زنان، افراد دارای معلولیت، جوانان، افراد مسن، بی‌جاشدگان داخلی، افراد با داشتن روابط مختلف جنسی (LGBTQ)، جوامع بومی و اقلیت‌های قومی، مذهبی یا زبانی نمایندگی می‌کنند و مطابق پیشنهادات آنها عمل می‌کنند، می‌تواند روند اعتماد سازی را آغاز نماید. نهادهای برگزار کننده انتخابات می‌توانند با موانع فرا راه افراد به حاشیه رانده شده جهت اشتراک در روند انتخابات - در جریان بیماری و آگیر کووید-۱۹ مبارزه کنند. اطمینان از دسترسی همه مردم برای اشتراک معنادار در انتخابات، نه تنها این که باعث افزایش اعتبار و سلامت این روند می‌شود، بلکه مشوره با مردم و شمولیت گروه‌های به حاشیه رانده شده سنتی در روند انتخابات می‌تواند بخش از راه حل برای چگونگی بیرون رفت از وضعیت بیماری و آگیر کووید-۱۹ باشد. وقتی می‌بینیم که حضور ما در روند انتخابات بمثابة یک راه حل انعکاس داده شده است، اعتماد به نفس نزد ما ایجاد شده می‌تواند. دیموکراسی وقتی برای همه تأمین شده می‌تواند که توقع برای شنیدن صدای همه مردم در تصمیم‌گیری وجود داشته باشد.

زنان

من در یک مرکز مراقبت‌های صحتی کار می‌کنم و حمل چهار ماهه دارم؛ من از قیل احساس گناه می‌کنم که شاید شوهر و طفل تولد نشده ام را به ویروس مصاب سازم؛ و حالا باید من در بین مردم رفته و ممکن در وقت رأی‌دهی مردمان بیشتر را مصاب سازم."

رأی دهنده ثبت شده در ویکانسن، ایالات متحده امریکا^{۲۱}

زنان در طول تاریخ در ادارات منتخب کمتر حضور داشته اند و بطور وسیع از تصمیم‌گیری‌های سیاسی بیرون بوده اند.^{۲۲} در حالی که برخی مطالعات نشان می‌دهد که ویروس با میزان مشابه از ملوثیت در هر دو جنس^{۲۳}، ممکن است برای مردان کشنده تر باشد؛ همچنین بیماری واگیر کووید-۱۹ تهدیدی برای افزایش نابرابری‌ها بوده که بسیاری از زنان را از شرکت در زندگی سیاسی و انتخاباتی باز داشته است. در عین زمان، زنان بخش زیاد وظایف مدنی را انجام داده و یک پوتانسیل بالا برای انتقال ویروس دارند.^{۲۴} زنان اکثریت کارمندان صحنه به سطح جهان را تشکیل می‌دهند^{۲۵} و در تعدادی از کشورها، آنها اکثریت مسئولین محلات انتخابات را نیز تشکیل می‌دهند.

حقوق سیاسی و انتخاباتی زنان در چندین کنوانسیون و معاهده منطقه‌ای و بین‌المللی تسجیل شده اند و با افزایش توجه جهانی به حقوق زنان در طول چند دهه اخیر، از جمله کنوانسیون سازمان ملل برای رفع تمام انواع تبعیض علیه

"خشونت علیه زنان در زندگی سیاسی، به گونه‌ای یک اقدام یا تهدید به خشونت مبتنی بر جنسیت پنداشته می‌شود که سبب آسیب جسمی، جنسی، روانی یا اذیت زنان شده؛ یا مانع دانستن و اعمال حقوق سیاسی آنها در فضای خصوصی یا عامه بشمول حق رأی بشکل سری و مبارزات آزادانه، عضویت در اجتماعات یا مانع شدن از آزادی بیان و عقیده می‌شود. چنین خشونتی می‌تواند توسط یکی از اعضای خانواده، یکی از اعضای جامعه و یا توسط دولت انجام شود."^{۲۷}

زنان که صریحاً اظهار می‌دارد که زنان حق شرکت در انتخابات، دولت، سیاست‌گذاری و زندگی سیاسی را دارند و دولت‌ها باید جهت اطمینان از اشتراک برابر زنان در عرصه سیاسی، تمام اقدامات مناسب را انجام دهند. همچنین حمایت بیشتر از مشارکت کامل و برابر زنان در چندین تعهد منطقه‌ای و بین‌المللی بیان شده است.^{۲۶} با این وجود، علی‌رغم افزایش حمایت عمومی جامعه بین‌المللی و دولت‌های انفرادی برای افزایش مشارکت زنان در زندگی سیاسی، زنان همچنان در این راستا با یک سلسله موانع از قبیل تبعیض بر اساس ویژگی‌های هویتی مانند جنسیت، معلولیت، سن، بیجاشدگی، وضعیت اقتصادی و اجتماعی یا قومیت روبرو هستند. حتی در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹؛ این نابرابری‌ها بیشتر تشدید شده اند.

خشونت علیه زنان در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ به بگونه فزاینده افزایش یافته است که این مسئله به طور جدی بر حقوق سیاسی و انتخاباتی آنها تأثیر گذار است. چند سال قبل از کووید-۱۹، در سال ۲۰۱۷ سازمان صحنه جهان تخمین زده بود که تقریباً یک بر سوم زنان در سراسر جهان، نوع از خشونت را از جانب شریک صمیمی زندگی خویش، تجربه کرده اند.^{۲۸} در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ هشدارهای در مورد افزایش شدید خشونت‌های خانوادگی از طرف مؤسسات مدافع حقوق زنان، خطوط تیلیفونی مرتبط به خشونت‌های خانوادگی و نهادهای دولتی به صدا در آمده اند.^{۲۹} این افزایش در خشونت‌های خانوادگی می‌تواند به طور مستقیم بر توانایی زنان برای مشارکت برابر، آزادانه و محفوظ در زندگی سیاسی تأثیر گذار باشد. خشونت علیه زنان در دوره‌های انتخاباتی نه تنها صدمه جسمی به نامزدان زن، رأی دهندگان، مقامات انتخاباتی و دیگران وارد می‌کند - بلکه زنانی را که در خانواده‌های بدلحن قرار دارند، از نامزدی در انتخابات، بیان دیدگاه و عقاید سیاسی بشکل آزادانه و از دادن رأی منصرف می‌کند.

خسارت اقتصادی کووید-۱۹ به طور مستقیم بر تأمین مصارف مالی مبارزات سیاسی تأثیر خواهد گذاشت؛ زیرا متقاضیان سیاسی، رأی دهندگان و اعضای احزاب سیاسی در جریان این بیماری واگیر بخش از معاش یا تمام عواید خود را از دست می‌دهند. حتی قبل از کووید-۱۹ مشخصه وسیع وجود داشت که نابرابری‌های اقتصادی را که زنان تجربه می‌کنند، موانع را برای معرفی آنها به عنوان نامزد، کارزارهای انتخاباتی و کامیابی آنها در انتخابات، ایجاد کرده است. همچنین دانشمندان استناد می‌کنند که "یک مشخصه فزاینده این است که سیاست نسبت به پول، بیشتر از همه تحت سلطه مردان است."^{۳۰} در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹، ممکن است زنان به دلیل کاهش یا کم کردن ساعات کاری نسبت به مردان بیشتر با پیامدهای شدید اقتصادی مواجه شوند؛ چون مسئولیت‌های مراقبتی آنها بیشتر می‌شود.^{۳۱} این کاهش در سرمایه، توانایی نامزدان زن در خرید وقت رسانه و تهیه مواد تبلیغاتی را کاهش می‌دهد.

حتی اگر اجازه روش‌های ارزانتر در مبارزات را با در نظر داشت ملاحظات صحتی داشته باشید، کاهش در زمان موجود بر توانایی زنان در راه اندازی برنامه‌های آگاهی دهی بصورت انفرادی یا عمومی تأثیر می‌گذارد.

هرچند در جریان بیماری واکسیناسیون باید همه تلاش‌ها برای حفظ سلامت رأی‌دهندگان، نامزدان و سایر جوانب ذیدخل انتخاباتی صورت گیرد، تصمیم به تعویق انداختن یا لغو انتخابات

می‌تواند به نفع مقامات کنونی که اکثریت آنها مرد هستند، تمام شود: از جنوری ۲۰۲۰ زنان کمتر از یک بر چهارم اعضای منتخب پارلمان‌های ملی در سراسر جهان را تشکیل داده اند.^{۳۲} تعداد کشورهای که تصمیم به تعویق انداختن یا لغو انتخابات دارند، همچنان در حال افزایش

است.^{۳۳} برعکس، امکان بهبود تساوی جنسیتی در مجالس قانون‌گذاری نیز به تأخیر می‌افتد. اکنون سیاستمداران فعلی، زمان طولانی‌تری برای ماندن در سمت خود دارند و با محدودیت‌های متوقع در مبارزات انتخاباتی، رقابت برای رقیبان شان دشوارتر می‌شود. برای مطرح شدن منحصراً یک نامزد موفق، شرکت‌کنندگان باید سرمایه داشته باشند تا در رسانه‌ها ظاهر شوند که این کار اغلب به منابع مالی نیاز دارد که نامزدان زن به طور فزاینده‌ای قادر به تهیه آن نیستند.

ارزیابی سال ۲۰۱۸ بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات (IFES) از خشونت علیه زنان در انتخابات در زبابو نشان داد که خشونت علیه زنان در فضاهای آنلاین بطور مداوم در حال افزایش است. با کویید-۱۹ و سوق دادن مبارزات انتخاباتی بطرف فضاهای مجازی، باید به سخنان نفرت و خشونت جنسی در اینترنت توجه داشت.

همانطوری که مبارزات انتخاباتی - بر حسب ضرورت و حفظ سلامت در هنگام شیوع کرونا - به طور فزاینده به طرف دنیای مجازی (آنلاین) می‌رود که در اکثر کشورها از آن کمتر نظارت شده و بستری برای سوءاستفاده جنسی و سخنان نفرت‌انگیز را ببار می‌آورد؛ می‌توان سطح بالاتری از خشونت و سخنان نفرت‌انگیز علیه زنان در سیاست را در این فضای مجازی پیش‌بینی کرد. باوجود تعهدات مداوم سیستم‌های عامل رسانه‌های اجتماعی برای جلوگیری از گسترش سخنان نفرت‌انگیز و آزار و اذیت زنان، حتی قبل از شیوع کویید-۱۹، خشونت و آزار و اذیت آنلاین علیه زنان در انتخابات - به ویژه علیه زنان که با تبعیض مقطعی روبرو هستند - همچنان یک مسئله فراگیر در سطح جهانی باقی مانده است.^{۳۴} خشونت و آزار و اذیت در فضای مجازی (آنلاین) علیه زنان در ارزیابی سال ۲۰۱۸ بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی (IFES) نشان داد که خشونت علیه زنان در انتخابات زبابو، در فضاهای مجازی بطور پیوسته در حال افزایش است. با بیماری واکسیناسیون ۱۹ و رفتن مبارزات انتخاباتی بطرف فضاهای مجازی، باید به سخنان نفرت‌انگیز و خشونت جنسیتی در اینترنت توجه داشت. جزوه برابری جنسیتی، بشمول آگاهی از کویید-۱۹ که توسط کمیسیون متحد انتخابات در میانمار با حمایت بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی تهیه شده است، نشان می‌دهد که خشونت علیه زنان نه تنها نامزدان زن را با ظاهر شدن در فضای مجازی متأثر می‌سازد، بلکه یک پیام را به زنان دیگر می‌رساند که سیاست برای آنها ساخته نشده است.

وضعیت اجتماعی-اقتصادی، فضای روزافزون دسترسی به اطلاعات و منابع تکنالوژی معلومات برای زنان و سایر گروه‌های به حاشیه رانده شده - باید با دقت مورد توجه قرار گیرد؛ زیرا نهادهای برگزار کننده انتخابات قصد دارند تا استفاده از عملیات آنلاین انتخابات را برای روش‌های مانند ثبت نام نامزدان و رأی‌دهندگان افزایش دهد. باید تلاش

شود تا نامزدان زن و رأی دهندگان از آموزش، دانش و تجهیزات لازم برای شرکت در عملیات تجدیدنظر شده انتخاباتی برخوردار شوند.

طوری که در مقاله "حفظ سلامت و انتخابات" تهیه شده آفیس بیان شده است^{۳۵}، ممکن است روند ثبت نام رأی دهندگان به طور معمول شامل تجمعات حضوری برای ثبت نام فعال یا تعامل حضوری برای اصلاح یا به روز رسانی معلومات ثبت نام رأی دهندگان باشد. صرف نظر از این که این فرایندها هنوز هم به صورت حضوری برگزار می‌شوند یا به صورت آنلاین به فضای مجازی منتقل می‌شوند، لازم است که تنظیم کنندگان انتخابات اطلاعات ثبت نام را بررسی نموده تا از شمولیت زنان در لست نمایندگان اطمینان حاصل شود. مسئولین انتخابات باید تلاش نمایند تا رأی دهندگان تا حد امکان با اطمینان خاطر رأی خود را در محلات رأی‌دهی، استعمال نموده بتوانند و پویایی جنسیتی کشورهای خویش را در نظر بگیرند. نهادهای برگزار کننده انتخابات باید در زمینه اقدامات صحتی و محافظتی امکانات و تسهیلات جداگانه را برای زنان در نظر داشته باشد و مطمئن شوند که زنان به مثل مردان در استفاده از تجهیزات صحتی و مواد ضد عفونی کننده احساس راحتی می‌نمایند. در صورت امکان همانند رأی دهندگان زن، کارکنان زن در محلات رأی دهی باید از امکانات کافی صحتی و تشناب‌های جداگانه مستفید باشند تا در جریان روز از آن به راحتی استفاده کرده بتوانند.

با توجه به تعطیلی مکاتب، مسئولیت‌های مراقبت از کودکان باید در رهنمودهای حفظ فاصله اجتماعی در نظر گرفته شود. باوجودی که زنان به طور نامتناسبی مسئولیت مراقبت از اطفال را بدوش دارند، زنان رأی دهنده باید از طریق پیام‌های مستقیم از نهادهای برگزار کننده انتخابات اطمینان حاصل نمایند که اطفال خویش را با خیال راحت به مراکز رأی دهی آورده و در صف‌ها برای آنها اولویت داده می‌شود و نیز گزینه‌های محفوظ برای مراقبت از اطفال شان در جریان رأی دهی موجود است. رأی دهندگان زن نباید احساس کنند که مردان خانواده می‌توانند به خیال راحت در انتخابات شرکت کنند ولی آنها بدلیل مراقبت از اطفال مجبور اند، در خانه بمانند. در بسیاری از کشورها، زنان اکثریت کارکنان مراکز رأی دهی را تشکیل می‌دهند و انتظار می‌رود بالاترین سطح برخورد حضوری با رأی دهندگان در روز انتخابات را داشته باشند. با توجه به افزایش مسئولیت‌های مراقبت و محافظت از اطفال، نهادهای برگزار کننده انتخابات می‌توانند امکانات مراقبت از اطفال را برای کارکنان مراکز رأی دهی در نظر بگیرند. علاوه بر این، باید توجه خاص صورت گیرد که وسایل محافظت شخصی (PPE) برای کارکنان زن در مراکز رأی دهی بصورت درست قابل استفاده باشد. رهنمودهای اضافی در مورد طرزالعمل‌های انتخاباتی مصئون را می‌توان در بخش بسته "حفظ سلامت و انتخابات" دریافت نمود.^{۳۶} از نظر تاریخی، تجهیزات صحتی و محافظتی اصلاً به سبیل بدن مردان طراحی شده است؛ به عنوان مثال: دستکش و ماسک باید در اندازه‌های مناسب باشد تا از خانم‌ها به صورت درست محافظت شود.

در صورتی که نهادهای برگزار کننده انتخابات تصمیم به استفاده از روش‌های بدیل رأی دهی- مانند رأی‌دهی پستی - اتخاذ نماید؛ این اقدامات باید با تلاش‌های قوی برای آموزش رأی دهندگان یکجا باشد. این تلاش‌ها باید شامل پیام رسانی در مورد حقوق افراد برای استعمال رأی شان فارغ از ترس و فشار خانواده باشد. طوری که در مورد روش‌های معمول برای ملاحظه الزامات صحتی در بسته معلوماتی بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی در مورد "حفظ اعتبار و سلامت انتخابات در جریان یک خلاء معلوماتی (Infodemic)" توضیحات داده شده است.^{۳۷} با در نظر داشت شرایط یک کشور، تلاش‌ها در مورد آموزش رأی دهندگان بویژه رأی دهندگان زن باید ارزیابی شوند. اگر در گذشته، زنان بیشتر توسط تلاش‌های آموزش رأی دهندگان بشکل حضوری- مثلاً در بازارها - مورد هدف قرار می‌گرفتند، در مبارزات انتخاباتی فعلی باید راه‌های دستیابی به رأی دهندگان زن از طریق پیام رسانی آنلاین، پخش تلویزیون یا رادیو، پیام‌های تحریری یا نامه‌های پستی بررسی شود.

من سال گذشته منحصی نامزد حزب برابری زنان در انتخابات مجلس لندن معرفی شدم - انتخاباتی که در حال حاضر به تعویق افتاده است - زیرا می‌خواهم جهت تأمین برابری برای همه دادخواهی کنم. اما حالی که در خانه استم، از خود مراقبت کرده و سعی می‌کنم درس‌های خود را در پوهنتون کالج لندن از خانه ارائه کنم؛ در حالی که نیازهای صحتی روزمره خود را بدون پرستار که اکثراً به او متکی بودم، تنظیم می‌کنم، هر روز بیشتر نگران میشوم که مبادا حقوق افراد دارای معلولیت که به مشکل بدست آمده است، از دست بروند.

سارا باجایا کمار (Sarabajaya Kumar) استاد پوهنتون کالج لندن^{۳۸}

یک میلیارد افراد دارای معلولیت در جهان از نظر تاریخی از روندهای تصمیم‌گیری از جمله انتخابات محروم شده اند^{۳۹}. بیماری واگیر کووید-۱۹ این نابرابری‌های موجود را افزایش داده است. احتمال دارد افراد دارای معلولیت

برای بهره‌گیری از افزایش احساس همبستگی در پاسخ به COVID-19 در جورجیا، بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات یک سلسله پیام‌های خدمات عامه را تهیه نموده که در آن زنان جوان با انواع مختلف معلولیت به تصویر کشیده شده اند که برای دسترسی برابر به حقوق و شمولیت در زندگی سیاسی و عامه در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ COVID-19 دادخواهی می‌کنند.

مشکلات سیستم معافیتی داشته و به کمک شخص دیگر متکی باشند و یا در مناطق کم درآمد و دسترسی ضعیف به مراقبت‌های صحتی زندگی کنند^{۴۰}. بسیاری از اقدامات برای مهار کووید-۱۹ بدون مشورت با افراد دارای معلولیت و یا بدون توجه به نحوه تأثیرات نامتناسب آن بالای آنها انجام شده است. به عنوان مثال: احتمالاً زنان دارای معلولیت ۱۰ برابر بیشتر از زنان سالم مورد خشونت جنسی قرار گرفته و قرنطینه جهانی این خطر را تشدید کرده است^{۴۱}. محدودیت‌های گشت و گذار که توسط دولت‌ها برای جلوگیری از

شیوع کووید-۱۹ اعمال شده است، مشکلاتی را برای افرادی که از وسایل محافظت شخصی جهت اشتراک در فعالیت‌های روزمره استفاده می‌کنند، بیار آورده است؛ مانند محدودیت رانندگی با وسایل نقلیه شخصی در جورجیا^{۴۲}. ارقامی که در مورد تأثیرات کووید-۱۹ بالای افراد دارای معلولیت ارائه شده بسیار ترسناک است؛ اتحادیه بین‌المللی معلولیت اخیراً یک نظرسنجی جهانی را بمنظور نظارت از دسترسی افراد دارای معلولیت به حقوق حقه شان در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ آغاز کرده است؛ اما در این نظرسنجی روی مشارکت سیاسی آنها تمرکز نشده است^{۴۳}.

ماده ۲۹ کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت سازمان ملل متحد از حقوق همه افراد دارای معلولیت شنوایی، فکری، جسمی، روانی - اجتماعی و بینایی برای شرکت در انتخابات و زندگی سیاسی محافظت می‌کند^{۴۴}. ماده ۱۱ این پیمان شامل موادی است که دولت‌ها را ملزم به اتخاذ کلیه اقدامات لازم برای اطمینان از حفاظت و سلامت افراد دارای معلولیت در شرایط اضطراری و فاجعه بشری، می‌سازد. ماستر پلان سال ۲۰۲۵ انجمن ملت‌های جنوب شرق آسیا ((ASEAN Enabling Masterplan 2025)^{۴۵} حقوق افراد دارای معلولیت را به سطح منطقه‌ای تحت پوشش قرار داده است. پروتکل منشور آفریقایی حقوق بشر و مردم پیرامون حقوق افراد دارای معلولیت در آفریقا^{۴۶} و کنوانسیون بین‌الامریکایی برای از بین بردن همه اشکال تبعیض علیه افراد دارای معلولیت^{۴۷} همه کشورهای عضو را در مورد

چگونگی حصول اطمینان از شمولیت کامل افراد دارای معلولیت در زندگی اجتماعی و تأمین حقوق آنها در حالات اضطراری، راهنمایی می‌کنند.

با وجود این تعهدات بین‌المللی و منطقه‌ای، افراد دارای معلولیت - به ویژه افرادی که با گروه به حاشیه رانده شده‌ی دیگری مانند زنان بومی یا بیجاشدگان داخلی تعلق دارند - همچنان در جریان بیماری واکسیناسیون و تبعیض و موانع برای مشارکت برابر در زندگی سیاسی روبرو هستند. به عنوان مثال، معلومات در مورد ویروس^{۴۸}، مواد آموزشی برای رأی دهندگان و تصامیم در مورد به تعویق افتادن انتخابات^{۴۹} اغلب در قالب‌های قابل دسترسی مانند زبان اشاره، خط بریل یا متون ساده خوانشی تولید نمی‌شوند.^{۵۰}

عکس صفحه از یک فیلم تولیدی زبان اشاره به لسان تونس برای شریک ساختن معلومات در مورد کووید-۱۹ با افراد ناشنوا تونس زیر چتر برنامه "اشاره من، صدای من"

"در این مدت، حفظ فاصله اجتماعی و رعایت دستورات برای ماندن در خانه، افراد دارای معلولیت را در معرض بزرگترین خطر نقض حقوق بشر قرار داده و با خشونت و سخنان نفرت انگیز مواجه شده اند. طوری که برای ما گفته شده که در خانه بمانیم، من از رسانه‌های اجتماعی، به ویژه فیس‌بوک برای دفاع از حقوق جوانان دارای معلولیت استفاده می‌کنم."

نعیم مولا مدافع حقوق افراد دارای معلولیت در برنامه بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات زیر عنوان "متعلمین بر ضد خشونت در هر جا در کشور بنگلادیش"^{۵۱}

افراد دارای معلولیت به ویژه افرادی که سطح تحصیلات پایین‌تر دارند، وضعیت اجتماعی-اقتصادی قابل توجهی را تجربه می‌کنند. در پولند (لهستان) افراد دارای معلولیت با بالاترین سطح تحصیلات ۱۸ برابر بیشتر از افراد دارای معلولیت با تحصیلات ابتدایی به اینترنت دسترسی دارند.^{۵۲} معلولیت و فقر اغلب با هم مرتبط بوده که دسترسی نابرابر به آموزش، مراقبت‌های صحتی و سایر مسائلی اجتماعی-اقتصادی را تشدید می‌کند^{۵۳}؛ از آنجایی که احزاب سیاسی و نهادهای برگزار کننده انتخابات به طور فزاینده‌ای از برنامه‌های مجازی استفاده می‌کنند، آنها که به اینترنت یا وسایل کمکی مانند صفحه خوان دسترسی ندارند، ممکن است از شرکت در رویدادهای مبارزات انتخاباتی، ثبت نام رأی دهندگان و دریافت مواد آموزشی برای رأی دهندگان محروم شوند. به گفته محققان در انگلستان، کسانی که به اینترنت دسترسی دارند، مشاهده کرده اند که حتی قبل از این بیماری واکسیناسیون نیز سخنان نفرت انگیز علیه افراد دارای معلولیت در فضای مجازی در حال افزایش بوده است.^{۵۴} همانطوری که بیشتر مکالمات سیاسی به صورت آنلاین صورت می‌گیرد، آنها به طور فزاینده‌ای در معرض خلاء معلوماتی (infodemic) در مورد کووید-۱۹ قرار گرفته و همچنین با سخنان نفرت انگیز مواجه می‌شوند.^{۵۵}

برخی از افراد دارای معلولیت به طور مؤقت به خانه‌های اقارب یا دوستان خود نقل مکان کرده اند؛ زیرا اقدامات قرنطینه سبب شده است تا کمک کنندگان قادر به مراقبت از آنها نباشند.^{۵۶} احتمال دارد دستیاران که در کنار افراد دارای معلولیت بدلیل قرنطینه زندگی نمی‌کنند، در جریان انتخابات به دلیل نگرانی ممکنه از مصاب شدن به ویروس قادر یا مایل به سفر نباشند. در واقع، ممکن است مراکز رأی دهی ادغام و یا از مؤسسات مسکونی و مکان‌های رهپاشی افراد دارای معلولیت به ساختمان‌های منتقل شوند که احتمالاً غیر قابل دسترس بوده و یا بدین منظور ارزیابی نشده باشند.

مقامات انتخابات در مورد اقدامات گزینشی برای جلوگیری از ازدحام در مراکز رأی‌دهی، مانند رأی‌دهی نیابتی، رأی‌دهی از طریق اینترنت و رأی پستی برای کاهش معروضیت مردم به ویروس کرونا، بحث نموده اند.^{۵۷} به گفته

برخی از مدافعان حقوق افراد دارای معلولیت، رأی دادن نیابتی که مستلزم سپردن رأی به شخص دیگری است، به منزله تضعیف دست‌آوردهای حامیان مدافع حقوق این افراد است که برای زندگی مستقل آنها در جامعه به سختی بدست آمده است.^{۵۸} افراد دارای معلولیت دارای سابقه طولانی انتخاب زندگی آنها توسط دیگران هستند و هیچ تضمینی وجود ندارد که یک رأی‌دهنده نیابتی به عنوان یک مسئولیت رأی دهد. برای بسیاری از رأی‌دهندگان دارای معلولیت، مشارکت در کنار هم‌قطاران شان، بخشی مهم از تجربه دیموکراتیک است؛ زیرا حضور و مشارکت آنها را در زندگی اجتماعی نمایان می‌سازد.

اما باید اقدامات مناسبی برای حفظ سلامت انتخابات روی دست گرفته شود. برخی از برگزار کنندگان انتخابات در حال بررسی رأی‌دهی از طریق اینترنت^{۵۹} به عنوان گزینه برای رأی‌دهندگان دارای معلولیت هستند؛ اما این امر با نگرانی‌های قابل توجهی امنیتی همراه می‌باشد.^{۶۰} در ایالات متحده آمریکا، چندین ایالت نرم افزار رأی‌دهی آزمایشی آنلاین را اعلام کردند تا رأی‌دهندگان دارای معلولیت بتوانند رأی خویش را بطور مستقل در خانه هایشان، نشانی کرده و از معروض شدن به ویروس جلوگیری کنند. با این حال، ایالت نیوجرسی و دلاور این برنامه آزمایشی را به دلیل نگرانی‌های امنیتی لغو کردند.^{۶۱} برای برخی از رأی‌دهندگان دارای معلولیت، رأی‌دهی پستی می‌تواند گزینه مناسبی باشد، بااین وجود نگرانی در مورد تهدید یا عدم تهدید آنها در خانه و دسترسی آنها به اقدامات رأی‌دهی غیرحضور و وجود دارد.^{۶۲} اجرای چنین روش‌های رأی‌دهی بدون مشاوره و مطالعات ممکنه می‌تواند اعتماد همه رأی‌دهندگان، از جمله افراد دارای معلولیت را تضعیف کند.^{۶۳}

مقامات دولتی و نهادهای برگزار کننده انتخابات باید در هنگام مواجه شدن با یک بحران، در مورد طرز استفاده از

برای جمع‌آوری معلومات در مورد چالش‌های بی‌نظیر فرا راه زنان و جوانان دارای معلولیت در وضعیت بیماری واگیر کووید-۱۹، بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات با مشارکت انجمن افراد دارای معلولیت اقیانوسیه، یک نظرسنجی کوتاه را انجام داد تا معلومات آن را از طریق فیس‌بوک و ایمیل به شبکه‌های منطقه‌ای خود در اقیانوسیه توزیع نماید. نتایج نظرسنجی نشان داد که تقریباً همه شرکت کنندگان برای دسترسی به معلومات در مورد کووید-۱۹ به تکنالوژی، بویژه تیلیفون‌های هوشمند و رادیو اعتماد می‌کنند. همچنین این بررسی نشان داد که افراد دارای معلولیت نسبت به افراد سالم بیشتر از برنامه‌های رسانه‌های اجتماعی برای برقراری ارتباط استفاده می‌کنند. یافته‌های نظرسنجی برای تسهیل پیشرفت یک شبکه پشتیبان در بین افراد دارای معلولیت در اقیانوس آرام و تقویت مسیرها برای زنان و جوانان دارای معلولیت جهت ابراز نگرانی‌های شان به تصمیم‌گیرندگان، استفاده می‌شود.

منابع موجود تصمیم بگیرند. سیاسیون در شش ایالت آمریکا از جمله پنسیلوانیا و اوهایو اعلان نموده اند که قصد دارند تا منابع اختصاصی برای امنیت انتخابات را در حال حاضر بمنظور پاسخ گویی به ویروس کووید-۱۹ به مصرف برسانند.^{۶۴} این بیماری واگیر بر زنجیره عرضه خدمات به سطح جهانی تأثیر گذاشته و خریداری وسایل کمکی برای رأی‌دهندگان - مانند ذره بین‌ها یا راهنماهای ورق لمسی - را دشوارتر می‌سازد.^{۶۵} برعلاوه، ممکن است نهادهای برگزار کننده انتخابات برای وسایل محافظت شخصی، مواد ضدعفونی کننده دست‌ها و سایر اقدامات برای مقابله با گسترش کووید-۱۹ کدام بودجه‌ای را در نظر نگرفته باشند.

پس از یک رویداد بزرگ، مانند بیماری واگیر کرونا، صدمه آن احتمالاً گسترده خواهد بود؛ بدین معنی که تعداد بیشتری از رأی‌دهندگان، نامزدان، ناظرین و مقامات انتخابات ممکن پس از رویداد کووید-۱۹ ناتوانی‌های روانی-اجتماعی مانند اختلال فشار بعد از واقعه (PTSD) یا سایر معلولیت‌های جسمی یا روانی را تجربه کنند. مردم بعد از این رویداد عموماً در مورد تجمع در گروه‌های بزرگ یا استفاده از دستگاه‌های تماسی مانند دستگاه‌های رأی‌گیری الکترونیکی یا راهنماهای لمسی رأی، نگرانی‌های مداوم داشته‌اند. به ویژه افراد دارای معلولیت که در مورد سلامت خویش نگران استند نباید برای شرکت در انتخابات تصمیم بگیرند.

ویروس کووید-۱۹ چالش‌های زیادی را برای مشارکت سیاسی جوانان ببار آورده است. این ویروس محدودیت‌های شدیدی را بر رفت و آمد وضع کرده، فضاها و ساحات عامه برای اشتراک و حضور فیزیکی را دیگرگون ساخته است. دستیابی به برنامه‌های رسانه‌های جمعی قمیت و محدود به بازیگران سیاسی مشهور و شناخته شده گردیده است. همچنین این بیماری واگیر سبب شده تا مقامات محدودیت‌های را در اجتماعات عمومی ایجاد کنند که برخی روند‌های دیموکراتیک را مهار می‌کنند.

- دارشاتا گیماج، بنیان‌گذار صداهای تأثیرگذار، سریلانکا^{۶۶}

امروزه تقریباً ۱٫۲ میلیارد جوان در جهان وجود دارد^{۶۷} که نزدیک به ۹۰ درصد آن در "سمت جنوب جهان" زندگی می‌کنند.^{۶۸} تعریف‌های ملی و بین‌المللی از "جوانی"

بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخاباتی مبلغین انتخابات را جهت ادامه برنامه‌های آموزشی برای دموکراسی بصورت آنلاین در دوران بیماری واگیر کووید-۱۹ کمک می‌نماید. در لیبیا، آیفیس و مبلغین انتخابات قبل از شروع سال تحصیلی جدید، دوره‌های آموزش‌های مدنی را تطبیق نموده و به آموزش آنلاین مربیان می‌پردازد. در اوکراین، آیفیس یک سلسله سیمینارهای آنلاین زیر نام "آیا غیر ممکن، ممکن نیست؟" را براه انداخت. نحوه آموزش دموکراسی تعاملی: برنامه از تیوری تا عمل بصورت آنلاین^{۶۹} آیفیس ۷۰ مربی به سطح پوهنتون‌ها را در سراسر اوکراین برای بحث در مورد چالش‌های آموزش الکترونیکی شامل نموده است.

متفاوت و هر دو اطفال و جوانان در یک محدوده سنی ۱۰ تا ۴۰ سال را در بر می‌گیرد. مشارکت مدنی جوانان، شمولیت آنها در عرصه سیاسی و نقش آنها در اقتصاد به سطح جهانی به ویژه در مناطقی که تعداد بالای از شهروندان جوان دارند، یک موضوع مهم می‌باشد. به عنوان مثال، در آفریقا ۷۰ درصد جمعیت زیر ۳۰ سال زندگی می‌کند.^{۶۹} حقوق سیاسی جوانان در میکانیزم‌های متعدد بین‌المللی گنجانیده شده است. بطور مثال، حقوق سیاسی جوانان بالغ، توسط کنوانسیون جهانی حقوق سیاسی و مدنی (ICCPR) محافظت می‌شوند، در حالی که کنوانسیون حقوق

کودک سازمان ملل متحد، حقوق برابر کودکان را تصدیق می‌کند.^{۷۰} قطعنامه ۲۲۵۰ شورای امنیت سازمان ملل متحد از دولت‌ها می‌خواهد تا جوانان را فعالانه در گفتمان سیاسی شامل ساخته تا به شکل از افراطیت جوانان جلوگیری نماید.^{۷۱} هرچند مشاوره با و مشارکت جوانان در روند تصمیم‌گیری از تعهدات اساسی دولت‌ها شمرده می‌شود، احتمال این می‌رود که جوانان به روند رأی دهی دسترسی نداشته باشند، یا نتوانند خود را در انتخابات نامزد نمایند و یا در روند سیاسی شرکت کنند.

اگرچه این بخش به مشارکت مدنی و سیاسی جوانان متمرکز شده است، اما بیماری واگیر کووید-۱۹ جنبه‌های اقتصادی مهمی داشته که دورنمای جوانان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. کشورهای با اقتصاد ضعیف که احتمالاً منابع کافی برای کنترل مؤثر این وضعیت را ندارند، در مقایسه با دموکراسی‌های پایدار، در صدی بالاتری از جوانان را تشکیل می‌دهند.^{۷۳} بیماری واگیر کووید-۱۹ خلاءهای موجود در اشتغال‌زایی را تشدید بخشیده است - در مقایسه به زمان قبل از شیوع بیماری، جوانان سه برابر بیشتر بیکار شده اند - دسترسی جوانان به آموزش محدود شده و دورنمای مالی جوانان بی‌ثبات شده است.^{۷۴} به عنوان مثال: از هر ۱۰ کارکنان جوان در آسیا و اقیانوسیه، نه (۹۰ تن) آن به دلیل شیوع ویروس کرونا، کاهش ملموسی در کسب و کار خود تجربه نموده اند.^{۷۵}

تأخیر در برگزاری انتخابات به سطح جهانی به دلیل بیماری واگیر کووید-۱۹، ممکن است به طور بی‌نظیر روی جوانان بخصوص در روند ثبت نام تأثیر بگذارد.^{۷۷} جوانانی که با تأخیر و پلان‌گذاری دوباره انتخابات، به سن قانونی برای رأی دادن می‌رسند، باید مطمئن شوند که برای رأی دادن ثبت نام می‌شوند. در کشورهای که از روند ثبت نام منفعل رأی دهندگان استفاده می‌شود، رأی دهندگان جدید با رسیدن به سن قانونی به طور خودکار ثبت نام می‌شوند. در کشورهای که باید رأی دهندگان به طور فعال ثبت نام کنند، نهادهای برگزار کننده انتخابات باید روند ثبت نام را دوباره آغاز کنند یا گزینه‌های دیگری مانند ثبت نام در روز انتخابات را در نظر بگیرند تا اطمینان حاصل شود که همه جوانانی که الی تاریخ انتخابات جدید به سن قانونی می‌رسند، رأی داده بتوانند.

بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات در زمینه آموزش داوطلبان جوان نیجریایی جهت پیگیری واقعات نقض حقوق بشر و خشونت‌های مبتنی بر جنسیت در جریان بیماری کووید-۱۹ و در هنگام انتخابات عمومی سال ۲۰۱۹، با ابتکار نهاد توسعه کمپکت Kimpact Development Initiative (KDI) همکاری کرده است. این نهاد از طریق برنامه Zoom و WhatsApp داوطلبان جوان را آموزش داده تا با استفاده از چک‌لست، واقعات نقض حقوق بشر و خشونت را جمع‌آوری و مستند سازی کنند. رهبران KDI قصد دارند تا از داده‌های جمع‌آوری شده برای جلب توجه سیاست‌گذاران به افزایش خشونت مبتنی بر جنسیت و نقض حقوق بشر در جریان این بیماری استفاده نموده و از مقامات برای رسیدگی به این واقعات درخواست کمک نمایند.

تصویری که توسط یک خانم بنگلادیشی رسم شده، مردم را برای حفظ فاصله اجتماعی در جریان کووید-۱۹ تشویق می‌کند.

همچنین فرصت‌های متعددی برای ایجاد عادات دراز مدت برای مشارکت سیاسی در جریان این بیماری واگیر وجود دارد. برخی از مسئولین انتخابات، بشمول مسئولین انتخابات در ایالت کانزاس و شهر میلوای ایالات متحده امریکا^{۷۸}، عملاً افراد جوانتر را منحصراً کارکنان مراکز رأی دهی جذب می‌کنند، زیرا احتمال عوارض جدی جانبی ویروس نزد آنها کمتر است.^{۷۹} در صورتی که افراد بیشتر از سنین جوانی منحصراً کارکنان انتخابات خدمت کنند، به این کار عادت کرده و توانایی مشارکت سیاسی نزد آنها بوجود آمده و در طول زندگی ادامه پیدا می‌کند.

این یک مسئله آشکار است که جوانان در بسیاری از کشورهای جهان سطح بالایی از بی تفاوتی سیاسی را قبل از بیماری واگیر کووید-۱۹ نیز تجربه کرده‌اند.^{۸۰} یک دیدگاه رو به افزایش در بین جوانان وجود دارد که سیاستمداران به اندازه کافی به تأثیرات اجتماعی-اقتصادی بیماری واگیر کووید-۱۹ پاسخ نداده‌اند، بنابراین این مسئله، طرح بالقوه

برای عدم مشارکت جوانان در زندگی سیاسی را استقرار می‌بخشد.^{۸۱} همانطوری که گفته شد، بیماری واگیر کووید-۱۹ فرصتی را برای جوانان فراهم کرده است تا از نفوذ خویش در رسانه‌های اجتماعی استفاده نموده و برای ایجاد تغییرات مثبت در این زمان، سهمیم شوند.

گزارش اخیر یونیسف نشان می‌دهد که "بسیاری از جوانان امروزی برای توسعه هویت مدنی و ابراز موضع سیاسی خویش با ابتکار به فضاهای مجازی رو آورده‌اند و مدعی‌اند که چنین زمینه‌ها ممکن است در فضاهای مدنی سنتی برای آنها مساعد نباشد."^{۸۲} چون فضای مدنی، ولو بطور مؤقت هم که باشد، به طور فزاینده بطرف آنلاین روان است و جوانان برای حمایت از جوامع و یکدیگر خویش به فعالیت مجازی روی آورده‌اند. آنها در حال حاضر با روش‌های مختلف بسیج شده‌اند. از جمله در قرغیزستان، جایی که جوانان با حمایت آفیس یک سلسله جلسات زنده اینستاگرام در مورد موضوع "چگونگی کنار آمدن با انزوا و اضطراب ناشی از قرنطین جهانی" و همچنین اقدامات صحتی برای جلوگیری از شیوع کووید-۱۹ برگزار کرده‌اند. این ابتکارات بصورت فراگیر، با مفسران زبان اشاره و حضور زنان و مردان جوان، توسعه یافته است. در سودان جنوبی، جوانان از هشتگ COVID19SS برای شناسایی

معلومات نادرست در مورد ویروس کرونا استفاده می‌کنند. یک فعال جوان در پیرو یک سرویس اشتراکی را ایجاد کرده است که معلومات تأیید شده در مورد ویروس را به اشتراک می‌گذارد و همچنین وب سایتی با پیشکش بهترین روش‌ها برای جوامع به حاشیه رانده شده، جهت حفظ سلامت فردی در برابر ویروس، معلومات ارائه می‌کند.^{۸۳}

در حالی که جوانان از مهارت‌های خویش برای ادامه فعالیت‌های مجازی بمنظور مشارکت در دادخواهی مثبت در هنگام وضع محدودیت‌های جهانی برای ماندن در خانه، استفاده می‌کنند، استفاده از رسانه‌های اجتماعی همچنین می‌تواند سبب افزایش برخورد با معلومات نادرست آنلاین و سخنان نفرت انگیز شود. مهارت‌های تفکر انتقادی و سواد مجازی برای آماده سازی جوانان برای شرکت در دنیای مجازی به عنوان شهروندان لازمی می‌باشد. جوانان نه تنها می‌توانند از ابزارهای مقابله با آزار و اذیت اینترنتی و سایر رفتارهای منفی آنلاین استفاده کنند، بلکه از رویکردهای ابتکاری خود نیز استفاده کرده می‌توانند.^{۸۴} در بنگلادیش، رهبران جوان اقدامات فردی را روی دست گرفته اند تا با تبلیغ پیام‌های ایمنی در مورد روش‌های خوب برای شستن دست‌ها و فیلم‌ها در مورد چگونگی شناسایی اطلاعات نادرست، استفاده نموده و توجه به حفظ سلامت را تقویت نمایند. در حالی که دیگر جوانان با ایجاد برگه‌های معلوماتی و توزیع ماسک در حفظ سلامت مردم حصه می‌گیرند.^{۸۵}

این یک مسئله بسیار نگران کننده است که بیش از ۶۰ درصد دانش آموزان به سطح جهان به سبب تعطیلی مکاتب در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ متأثر شده اند.^{۸۶} ممکن است جوانان با تعطیلی مکاتب به آموزش‌های مدنی رسمی دسترسی نداشته باشند و این سبب می‌شود تا آنها از یادگیری دیموکراتیک فاصله بگیرند. با وجود این چالش‌ها، برخی از مکاتب از طریق آموزش از راه دور فرصت‌های جدیدی را برای مشارکت جوانان ایجاد کرده اند. وزارت تعلیم و تربیه کشور مالدو، با حمایت شورای اروپا، با ۱۵۰ شاگرد و ۸۰ معلم مشورت‌های را برای ارزیابی یک برنامه درسی آنلاین جدید انجام داد.^{۸۷} این روش خوب شامل دیدگاه‌های شاگردان و معلمان در زمینه تدوین برنامه درسی است. این نوع مداخلات برای کاهش خلاء یادگیری مشارکت دیموکراتیک بسیار مهم است.

کهن سالان

من در تمام زندگی خود رأی داده ام، بنابراین امیدوارم که همین هفته نیز همین کار را انجام دهم، اما این روزها از بیرون رفتن می‌ترسم. تعداد واقعات در حال کاهش است، اما میزان مرگ و میر در افراد مسن هنوز نگران کننده است، بنابراین؛ من مطمئن نیستم که این خطر را به گردن بگیرم."

- لی یونگ جو، رأی دهنده ۷۹ ساله کوریای جنوبی^{۸۸}

بر اساس دورنمای جهانی جمعیت سازمان ملل: نسخه تجدید نظر شده در سال ۲۰۱۹، شانزده درصد از نفوس جهان تا سال ۲۰۵۰ بالاتر از ۶۵ سال خواهد بود و نفوس افراد بالای ۸۰ سال سه برابر خواهند شد.^{۸۹} هر چند افراد مسن به طور مشخص در بیشتر معاهدات بین‌المللی حقوق بشر ذکر نشده اند، ماده پنجم "پلان عمل بین‌المللی مادرید در مورد سن" خاطر نشان می‌سازد که با افزایش سن، افراد باید به زندگی سیاسی دسترسی برابر داشته باشند. با این وجود، پلان یاد شده اجرا و تطبیق یکسان تعهدات را مانند معاهدات بین‌المللی در بر ندارد. به همین دلیل، دادخواهان برای ایجاد کنوانسیون سازمان ملل در مورد حقوق افراد مسن فشار می‌آورند.^{۹۰}

یک زن مسن در حال رأی دهی در انتخابات پارلمانی

افراد مسن، به ویژه کسانی که در مناطقی دارای سیستم صحت ضعیف زندگی می‌کنند، اغلب به عنوان پرستار خدمت می‌کنند؛ زنان مسن بیشتر وظیفه مراقبت را بر عهده دارند.^{۹۱} میزان مرگ و میر ناشی از ویروس در افراد بالای ۶۰ سال بالاتر است.^{۹۲} و خشونت علیه این افراد نیز در جریان این بیماری واگیر افزایش یافته است.^{۹۳} ممکن افراد مسن در خانه‌های سالمندان یا مؤسسات دیگر، جاییکه انتشار ویروس سرعت بیشتری داشته و منجر به اقدامات شدید قرنطینه شده، زندگی کنند. در بسیاری از کشورها برای رأی دهندگان ساکن در خانه‌های متقاعدین یا سالمندان یا مریضان مؤقت در شفاخانه‌ها، صندوق‌های رأی دهی سیار گذاشته شده بود. ولی فعلاً مشخص نیست که آیا از این صندوق‌ها استفاده می‌شود یا خیر. در

انتخابات ماه اپریل کوریای جنوبی، برای رأی دهندگان مسن اجازه داده شد تا از خانه یا شفاخانه رأی بدهند،^{۹۴} و غرفه‌های رأی دهی در خارج از شفاخانه نصب شده بودند.^{۹۵} صربستان که انتخابات پارلمانی را در ماه جون ۲۰۲۰ در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ برگزار کرد، صندوق‌های سیار رأی دهی را پیشنهاد نمود تا رأی دهندگان مسن و رأی دهندگان دارای معلولیت بتوانند از خانه رأی بدهند. برای انتخابات آینده در سطح جهانی، باید به تیم‌های صندوق‌های سیار رأی دهی در مورد چگونگی پابندی دقیق به دستورالعمل‌های محافظت شخصی، رهنمایی داده شود. بی توجهی به پیروی از دستورالعمل‌های محافظت شخصی، خطر بزرگ را در هنگام تماس مستقیم تیم‌های صندوق رأی دهی سیار با رأی دهندگانی که در خطر بلند عوارض جانبی کووید-۱۹ هستند، ایجاد می‌کند.

کووید-۱۹ ماهیت جهانی سن‌گرایی و انکار مداوم و سیستماتیک حقوق بشری افراد مسن را آشکار کرده است. این چالش‌ها محدود به یک کشور یا منطقه نبوده، بلکه جهانی تر و فوری تر از همیشه هستند - " اتحاد جهانی برای حقوق افراد مسن"^{۹۶}

"ما باید مشارکت خود را با جامعه مدنی و دیگران گسترش داده و جهت بدست آوردن دانش آنها، با ایشان مشورت کنیم و از شمولیت کامل آنها در شکل‌گیری سیاست‌های که زندگی آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اطمینان حاصل کنیم - " خلاصه سیاست‌های سازمان ملل: تأثیرات کووید-۱۹ بالای افراد مسن"^{۹۸}

در بعضی از کشورها، اکثریت کارکنان انتخابات بیش از ۶۰ سال سن دارند.^{۹۷} برخی از نهادهای برگزار کننده انتخابات، کارکنان مسن انتخابات را به طور خودکار از تعهد خود برای خدمت معاف کرده اند - یک رویکرد سن‌گرایانه که افراد مسن را از نهادها دور می‌کند. یک گزینه بهتر این است تا مواد معلوماتی در مورد خطرات و اقدامات پیش‌گیرانه در مورد بیماری واگیر به تمام کارکنان انتخابات، صرف نظر از سن آنها، داده شود که در صورت انتخاب شان از کار کردن من حیث کارکن انتخابات معذور پنداشته خواهند شد. به عنوان مثال کمیسیون متحد انتخابات (UEC) در میانمار، برای گرفتن نظر در مورد

معرفی اقدامات صحتی و محافظتی برای نمایش لست رأی دهندگان، دوره کارزار انتخابات و مراکز رأی دهی با وزارت صحت و ورزش آن کشور مشورت نموده تا آن را در مواد آموزشی و برنامه‌های آموزشی برای رأی دهندگان اضافه نماید. همچنین کمیسیون متحد انتخابات در حال بررسی برای راه اندازی بهترین انتخاب است تا چگونه به رأی دهندگان مسن، رأی دهندگان دارای معلولیت و رأی دهندگان در مراکز مراقبت یا بیمارستان‌ها امکان آن را آماده سازد تا با خیال راحت، قبل از روز انتخابات رأی خود را استفاده نمایند؛ بدون از این که در صف رأی دهی استاده شده یا تعداد رأی دهندگان را در روز انتخابات افزایش دهند.

بخاطر جلوگیری از گسترش احتمالی کووید-۱۹، فعالیت‌های سیاسی بیشتری به صورت آنلاین به پیش برده می‌شوند. احتمال آن می‌رود که افراد مسن کمتر به اینترنت دسترسی داشته باشند و یا به گزینه‌های بیشمار رسانه‌های اجتماعی موجود برای انتشار معلومات آموزش رأی دهندگان مسلط نباشند.^{۹۹} علاوه بر این، مطالعات اخیر نشان داده است که افراد مسن احتمالاً اخبار جعلی راجع به سیاست را به اشتراک بگذارند و آنها "حباب" های رسانه‌های اجتماعی را بسته نگه دارند. به عنوان مثال، آنها محتویات را خوانده و با افراد مشابه شریک می‌سازند. برای اطمینان از ورود افراد مسن در زندگی سیاسی، روش‌های بدیل رأی دهی، روش‌های پخش آموزش رأی دهندگان و سایر اقدامات رسمی یا غیررسمی باید همیشه با مشورت با آنها تهیه و ترتیب شود.

بیجاشدگان داخلی، پناهندگان و کارگران مهاجر

در این اوقات نامشخص...، مشارکت معنادار بیجاشدگان داخلی در تصمیمات بر آنها تأثیرگذار بوده، و مثل همیشه مهم است."

- کلستر حفاظت جهانی سازمان ملل، اپریل ۲۰۲۰

مردم بیجاشده بشمول بیجاشدگان داخلی، پناهندگان و کارگران مهاجر بطور نامتناسبی تحت تأثیر بیماری واگیر کووید-۱۹ قرار گرفته و در معرض خطر حذف شدن از تصمیمات سیاستی قرار دارند که زندگی آنها را متاثر می‌سازد. بر گفته سازمان بین‌المللی مهاجرت، ۲۷۲ میلیون مهاجر در سراسر جهان زندگی می‌کنند (تقریباً ۳,۵ درصد از جمعیت جهان) که از آن جمله ۸۶,۱ درصد آنها سن رأی دهی را پوره نموده‌اند.^{۱۰۱} در سال ۲۰۱۸ تخمین زده شد که حدود ۲۵,۹ میلیون نفر پناهنده استند.^{۱۰۲} آوارگی از باعث اختلافات و تغییرات آب و هوا در حال افزایش است؛ و رقم تازه بیجاشدگان در سال ۲۰۱۹ در ۱۴۵ کشور جهان به بیش از ۳۳,۴ میلیون انسان رسیده است.^{۱۰۳}

چندین توافق نامه بین‌المللی، کشورها را متعهد می‌کند تا از حقوق این گروه‌ها حمایت کنند. به عنوان مثال، کنوانسیون جهانی حقوق مدنی و سیاسی سازمان ملل (ICCPR) و اصول راهنمودی در مورد بیجاشدگان داخلی که در اجلاس جهانی ۲۰۰۵ سازمان ملل تأیید شده است، حقوق سیاسی بیجاشدگان داخلی را تضمین می‌کنند؛ بیجاشدگان داخلی "حق رأی و مشارکت در امور دولتی و عامه، از جمله حق دسترسی به وسایل لازم برای احقاق این حق" را دارند.^{۱۰۴} پیمان جهانی ۲۰۱۸ برای مهاجرت ایمن، منظم و عادی مهاجران را تشویق می‌کند تا در انتخابات کشور میزبان قادر به حق رأی شوند.^{۱۰۵} کنوانسیون بین‌المللی حمایت از حقوق کلیه کارگران مهاجر و اعضای خانواده آنها (۱۹۹۰) از حق رأی و انتخاب شدن در کشور اصلی شخص محافظت می‌کند.

علی رغم این حمایت‌ها، موانع بی شماری برای مشارکت سیاسی بیجاشدگان وجود دارند و بیماری واگیر کووید-۱۹ بسیاری از آنها را محتاج امداد عاجل نموده است. افراد بیجاشده که اغلب در شرایط پر ازدحام با دسترسی محدود به مراقبت‌های صحی و منابع مالی زندگی می‌کنند، با خطر بیشتری ابتلا به بیماری بیماری واگیر کووید-۱۹ قرار دارند.^{۱۰۶} علاوه بر این، ترس و تنش‌های برخاسته از این بیماری واگیر سبب افزایش سطح تبعیض و تحقیر این افراد شده است.^{۱۰۷} سیاست‌های دولت هم عواقب گسترده‌ای عمدی و غیرعمدی برای مهاجران را به همراه دارد.^{۱۰۸} احتمال دارد تأثیرات اقتصادی قرنطینه کووید-۱۹ بیجاشدگان را از نظر صحی، درآمد و موقعیت در جامعه در وضعیت بسیار نامطلوبی قرار دهند که این وضعیت دسترسی آنها به فرصت‌های مشارکت سیاسی را تحت تأثیر قرار داده می‌تواند. مشارکت سیاسی این گروه‌ها از به حاشیه رانده شدن آنها جلوگیری نموده، صلح و آشتی را تقویت کرده و دولت را در قبال قضایا از جمله دریافت راه حل‌ها، مسئول و پاسخگو قرار می‌دهد. به عنوان مثال، تأمین

حقوق انتخاباتی بیجاشدگان در کشور اصلی شان و یا در مکان فعلی آنها، یکی از مؤلفه‌های اصلی یک راه حل دوامدار برای حل و فصل موضوع سکونت آنها است.

کارگران مهاجر بین‌المللی و منطقوی که در غیر این صورت برای رأی دادن به خانه خود باز می‌گردند، ممکن است به دلیل محدودیت‌های گشت و گذار به سبب مواجه شدن به ویروس کووید-۱۹ و همچنین موانع برای مشارکت در انتخابات، نتوانند این کار را انجام دهند. به عنوان مثال در سنگاپور، کارگران کشورهای بنگلادیش و هند مجبور شدند در خوابگاه‌های پر ازدحام بمانند تا از گسترش کووید-۱۹ جلوگیری کنند.^{۱۰۹} هرچند در نتیجه آن، ویروس در جامعه مهاجران شیوع پیدا کرد.^{۱۰۹} در هند، دولت فقط چهار ساعت قبل از صدور دستورات سخت‌گیرانه برای ماندن در خانه، هشدار داد که این کار میلیون‌ها کارگر مهاجر را هزاران مایل دورتر از خانه از رفت و آمد منع کرده و یک بحران مهاجرت در مقیاس گسترده را به بار آورد.^{۱۱۰} زیرا بسیاری از مهاجران کارگر در هند عضو کاستهای به حاشیه رانده شده مانند Dalits هستند؛ آنها تبعیض اضافی را تجربه می‌کنند. برای مهاجران، مفهوم "فاصله اجتماعی" همچنین می‌تواند

مهاجرین در انتظار قطار صف کشیده اند تا از باعث قرنطین کووید-۱۹ به خانه‌های شان برگردند. اما برای جلوگیری از انتشار ویروس کرونا، ترانسپورت بسیار محدود شده و بسیاری از مهاجرین نمی‌توانند به خانه‌های شان برگردند.

تبعیض و خشونت مبتنی بر طبقه را تداوم بخشد. اگرچه مشخص نیست که این وضعیت در درازمدت چه تاثیری بر حقوق سیاسی مهاجران خواهد داشت، اما روشن است که این بدرفتاری به عنوان یک مسئله سیاسی قطبی در انتخابات آینده و یک اولویت حمایت از جامعه مدنی ظاهر خواهد شد.

تدارکات برای مشارکت بیجاشده‌گان در انتخابات قبل از بیماری واگیر کووید-۱۹ پیچیده بود و با بحران کرونا بیشتر شده است. شرکت در انتخابات می‌تواند دید در مورد موضوعات مهم پیرامون این افراد را افزایش دهد. خطرات محروم کردن این افراد از حق رأی و تشدید محرومیت جمعیت به حاشیه رانده شده از جمله در مواردی مانند پاسخ‌گویی و بهبود از کووید-۱۹ بسیار زیاد است.

در اوکراین، کمیسیون برگزار کننده انتخابات با حمایت آفیس مقررات جدیدی برای تعیین افرادی ایجاد نمود که می‌توانند در جریان همه‌گیری کووید-۱۹ بصورت آنلاین ثبت نام کنند. پیش از این، رأی دهندگان باید در ناحیه‌ای رأی می‌دادند که در آن ثبت نام کرده بودند. از آنجائیکه بسیاری از بیجاشده‌گان داخلی به دلیل محدودیت‌های گشت و گذار سفر کرده نمی‌توانند، قانونی در ماه جون ۲۰۲۰ تصویب شد که ۲.۱ میلیون اوکراینی بیجاشده را واجد شرایط رأی دهی در انتخابات محلی دانست.^{۱۱۱}

سیاست و انتخابات موضوعاتی مهمی اند که باید در مورد آن با بیجاشدگان مشورت صورت گرفته و دیده شود که در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ آنها با چه مسائلی مواجه بوده و راه حل پیشنهادی شان چه است. هرچند بیجاشدگان داخلی با موانع زیادی در مشارکت سیاسی روبرو هستند زیرا در بسیاری از موارد، با هشدار اندکی مجبور به ترک خانه‌های خود می‌شوند. احتمال آن می‌رود که حتی قبل از بحران کووید-۱۹ هم بیجاشدگان داخلی به اسناد رسمی لازم برای ثبت نام یا رأی دادن دسترسی نداشته بوده باشند. نهادهای برگزار کننده انتخابات احتمالاً اسناد در مورد سکونت بیجاشدگان و مهاجران را به روز نکرده باشند.^{۱۱۲} احتمال دارد در نتیجه قرنطین کووید-۱۹ گشت و گذار آنها محدودتر شده باشد. خطر بلند مبتلا شدن این افراد به کووید-۱۹ سطح خشونت را بالا برده و مشارکت آنها در انتخابات (منحیث نامزد یا رأی دهنده) را دشوارتر یا حتی خطرناکتر می‌سازد.

نهادهای برگزار کننده انتخابات می‌تواند اقداماتی را برای افزایش مشارکت افراد بیجاشده انجام دهند، مانند اصلاح چارچوب‌های قانونی برای اطمینان از رأی دادن آنها به نامزدان حوزه انتخابی اصلی یا حوزه انتخابی فعلی. برای مقابله با تبعیض احتمالی علیه افراد بیجاشده، برگزار کنندگان انتخابات می‌توانند مردم را نسبت به ورود جوامع مهاجر با احساس سازند. در ارمنستان، سازمان ملل یک کمپینی را زیر نام "گفتگوی صادقانه" براه انداخته است تا تبعیض ناشی از کووید-۱۹ علیه جوامع مهاجر را کاهش دهد؛ در این کمپین از تکنیک‌های داستان سرایی استفاده می‌شود که قبلاً بر ضد سخنان نفرت‌انگیز بمنظور کاهش تبعیض علیه افراد ایدس (HIV) مثبت کار گرفته شده بود.^{۱۱۳} بر علاوه نکته بسیار مهم این است که معلومات به زبان‌های کاربردی افراد بیجاشده به طور گسترده در دسترس قرار گیرد. همچنین نهادهای برگزار کننده انتخابات می‌توانند ترتیبات ویژه دیگر برای انتخابات را در نظر بگیرند؛ از جمله رأی دهی غیرحضوری و مراکز رأی دهی اضافی تا از شمولیت همه رأی دهندگان واجد شرایط اطمینان حاصل شود. در ضمن ممکن است نیاز به مقررات امنیتی اضافی دیده شود، زیرا احتمال دارد جوامع بیجاشدگان در معرض خشونت قرار گیرند. به عنوان مثال، در لبنان موارد خشونت علیه زنان و دختران پناهنده در ماه مارچ با گسترش بیماری به این جوامع، دو برابر شد.^{۱۱۴} با زنان بیجاشده باید مشوره صورت گرفته تا در شریک ساختن معلومات مهم در مورد پیش‌گیری از خشونت با جوامع خود، نقش داشته باشند.^{۱۱۵}

جوامع لزبین، همجنسگرایان، دوجنسگرایان، ترانجسگرایان و تغییر جنسیت دهندگان

[یک رهبر مذهبی] گفت که کووید-۱۹ مجازاتی است برای ازدواج‌های همجنسگرایان که افراد را به سمت یک نگرش همجنسگرایانه تر سوق می‌دهد. این امر اهمیت مبارزه با تبلیغات ضد افرادی با روابط مختلف جنسی (LGBT) را تأیید می‌کند.^{۱۱۶}

- فعال حقوق LGBTQ، اوکراین

طوری که سازمان‌های حقوق بشری به سطح جهانی مستند کرده اند، بیماری واگیر کووید-۱۹ خسارات ویرانگری را به جامعه دگرباشان جنسی (LGBTQ) که در بسیاری از کشورها با طعنه‌ها، خشونت، نابرابری اقتصادی و دسترسی محدود یا عدم دسترسی به عدالت روبرو هستند،^{۱۱۷} وارد کرده است.^{۱۱۸} در معاهدات سازمان ملل تأیید شده است که گرایش جنسی در معاهدات بین‌المللی حقوق بشری، مانند اعلامیه جهانی حقوق بشر از تبعیض محفوظ شده است.^{۱۱۹} علی‌رغم این، نسبتاً تعداد اندکی از سیاستمداران و مقامات منتخب از گروه LGBTQ در سراسر جهان وجود دارند که برای حقوق شان، فعالیت‌های مدنی مانند کمپاین‌های عمومی یا رویدادهای افتخاری براه می‌اندازند؛ - ولی به طور مداوم در بسیاری از کشورها مورد حمله لفظی و جسمی قرار می‌گیرند. بیماری واگیر کووید-۱۹ خشونت و معلومات نادرست علیه جامعه LGBTQ را افزایش داده و آنها را از زندگی سیاسی و عمومی منزوی ساخته است.

به دلیل بیماری واگیر کووید-۱۹، زندگی سیاسی و مدنی به طور فزاینده ای بطرف فضا‌های مجازی (آنلاین) در حرکت است. در حالی که این وضعیت برخی از فرصت‌ها را برای آنها فراهم می‌کند - به عنوان مثال، برای جوانانی که خود را به عنوان LGBTQ معرفی می‌کنند یک فرصت خوب است تا در جریان قرنطین با جوامع خویش ارتباط برقرار کنند - تعدادی از فعالان حقوق LGBTQ افزایش در معلومات نادرست در مورد افراد این گروه (LGBTQ) را مشاهده کرده اند که مرتبط با بحران کووید-۱۹ اشاره کرده اند.^{۱۲۰} این اطلاعات نادرست و سخنان نفرت‌انگیز نه تنها بر ایمنی شخصی افراد LGBTQ تأثیر می‌گذارد، بلکه می‌تواند نتایج انتخابات را به نفع افرادی که در برنامه‌های ضد جوامع LGBTQ شرکت می‌کنند، تغییر دهد و منجر به شکل‌گیری یا حفظ سیاست‌ها و قوانین استثنائی توسط نمایندگان منتخب آینده شود.

بنیاد بین‌المللی نظام‌های انتخابات از سازمان‌های مدافع حقوق افراد LGBTQ در اوکراین در زمینه استفاده از برنامه‌های دیجیتال برای مشورت‌های آنلاین در مورد حقوق سیاسی و انتخاباتی آنها در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ حمایت نموده، تحقیق در مورد مشارکت سیاسی جامعه LGBTQ و اتحاد آنها با فعالان سیاسی بمنظور بلند بردن سطح آگاهی دهی را با آنها به اشتراک گذاشته است.

در کشورهای که افراد LGBTQ مورد هدف قرار می‌گیرند و روابط همجنسگرایان جرم پنداشته می‌شود، ممکن است آنها نیکه علائم کووید-۱۹ را تجربه می‌کنند از ترس خشونت یا دستگیری تمایلی به مراجعه به درمان یا شناسایی خود نداشته باشند.^{۱۲۱} این امر منجر به انزوای بیشتر افرادی می‌شود که یا نقیصه ایمنی دارد یا به دلیل بدن‌امی نمی‌تواند به دنبال کمک داکتر باشند. همچنین ممکن است آنها در این مدت معلومات مهم سیاسی و انتخاباتی را بدلیل معلومات ناکافی آنلاین یا عدم دسترسی به تکنالوژی دریافت نکنند. این افراد به احتمال بسیار زیاد در فقر

زندگی نموده و با نابرابری‌های اقتصادی که در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ بیشتر افزایش یافته، مواجه باشند.^{۱۲۲} همانطوری که در بخش زنان بحث شد، نابرابری‌های اقتصادی به طور قابل توجهی نه تنها بر توانایی یک فرد برای نامزدی تأثیر می‌گذارد، بلکه بر توانایی حمایت از نامزدان که فکر می‌کنند، از منافع آنها نمایندگی می‌کند نیز تأثیر می‌گذارد؛ همچنین می‌تواند منجر به بودجه کمتری برای افرادی شود که به عنوان نامزد هواخواهی حقوق LGBTQ انتخاب شده اند.

رأی دهندگانی که در مراکز رأی دهی خود را به طور آشکار از جوامع LGBTQ معرفی می‌کنند، ممکن است با ارباب، آزار و اذیت و خشونت مواجه شوند، به ویژه در ارتباط با معلومات نادرست در مورد کووید-۱۹ آنها با سخنان نفرت انگیز روبرو شده و علت یا گسترش ویروس را به گردن این افراد می‌اندازند. این نوع سلاخی، که در آن جامعه LGBTQ به علت ایجاد یا انتشار ویروس مقصر شناخته شده است، در گانا، گویان، کنیا، لایبیریا، روسیه، اوگاندا، اوکراین، ایالات متحده و زمبابوی گزارش شده است.^{۱۲۳} به ویژه با توجه به شرایط حفظ فاصله اجتماعی، لازم است که کارکنان امنیتی و داوران رسیدگی به شکایات انتخابات در مورد مشارکت و حقوق جامعه LGBTQ آگاه ساخته شده و همچنین استراتیژی‌ها برای محافظت کامل آنها در مراکز رأی دهی در صورت بروز خشونت یا آزار، عملی شوند. چه در دوران بیماری واگیر کووید-۱۹ یا زمان بعد از آن، تهدیدها و خشونت که علیه جوامع LGBTQ در انتخابات و سیاست اتفاق می‌افتد باید مورد پیگرد قانونی قرار گیرند.

مردم بومی

ما دیده ایم که بیماری واگیر کووید-۱۹ نابرابری‌های را که در سرتاسر کشور هند تجربه می‌کنیم، برطرف می‌کند. مردم ما سزاوار آن هستند که خودشان دیده و حرفشان شنیده شود؛ برای شان ارزش داده شود و رأی شان در پای صندوق‌های رأی شمرده شود.

- معاون والی مینوستا، یگی فلانگان، یک شهروند از ملت سفید زمین (White Eart Nation) ^{۱۲۴}

حقوق و منافع مردم بومی که تقریباً پنج در صد از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند،^{۱۲۵} اغلب توسط ساختارهای حکومتی غیر بومی نادیده گرفته شده و یا به طور فعال تضعیف می‌شوند. اعلامیه سازمان ملل متحد در مورد حقوق مردم بومی (ماده ۵) از حقوق جمعی آنها برای مشارکت در زندگی سیاسی کشور اصلی شان حمایت نموده و همچنین به عنوان مردم نهادهای مشخص دولتی را حفظ و تقویت می‌کند. ماده هشتم این اعلامیه همچنین از دولت‌ها می‌خواهد که مردم بومی را در تصمیم‌گیری‌های شامل سازند که بر حقوق آنها تأثیر گذار است.^{۱۲۶} کنوانسیون شماره ۱۶۹ سازمان بین‌المللی کار، من حیث یک معاهده بین‌المللی، از کشورهای امضاء کننده تقاضا می‌نماید که دسترسی مردم بومی را به "نهادهای تصمیم‌گیرنده منتخب" و روند سیاست‌گذاری که بر زندگی آنها تأثیر می‌گذارد، یقینی سازد.^{۱۲۷}

با وجود حقوق مشخص شده در این چارچوب‌های بین‌المللی، مردم بومی همچنان از تبعیض و کنار زدن‌های قابل توجهی ناشی از تصمیمات سیاسی که زندگی آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد، رنج می‌برند. در نتیجه، افراد بومی در بسیاری از کشورها ممکن است بی‌اعتمادی عمیقی به دولت‌های غیر بومی داشته باشند.

اغلباً مردم بومی در یک کشور متفاوت بوده از زبان‌ها و فرهنگ‌های مختلف نمایندگی می‌کنند. به عنوان مثال، گواتمالا، کشوری با ۲۲ میلیون جمعیت - که بیش از نیمی از آنها خود را بومی می‌شناسند - دارای ۲۱ زبان بومی

شناخته شده است.^{۱۲۸} معلومات در مورد بیماری واگیر کووید-۱۹ که معلوماتی مهمی در مورد حفظ سلامت رأی دهندگان را فراهم می‌کند، ممکن به زبان‌های بومی موجود نباشد. در صورت فراهم کردن این معلومات، دشواری دستیابی به آن با در نظر داشت اصطلاحات تخنیکی در انتخابات و بحران‌های صحنی که در جامعه کمتر شناخته شده است، افزایش می‌یابد. افراد بومی بدون داشتن معلومات سیاسی به زبان‌های خود، نه تنها در دانستن زمان، مکان و نحوه رأی دادن بلکه در مورد بررسی مواضع سیاسی نامزدان موانع قابل توجهی را تجربه می‌کنند.

“تصور کنید، کسانی را که بی‌سواد هستند، معنی رعایت کردن فاصله اجتماعی یا ضد عفونی را نمی‌دانند، چه رسد به کووید-۱۹ و تأثیر این ویروس ... این نقض مستقیم حق دسترسی به معلومات به زبان مادری است - پراتیما گورونگ، انجمن ملی زنان معلول بومی، نیپال^{۱۲۹}”

بیماری واگیر کووید-۱۹ به طور نامتناسبی بر جوامع بومی تأثیر گذاشته است.^{۱۳۰} ملت ناوهو (Diné) که دارای ۱۷۳۰۰۰ جمعیت است، از جون ۲۰۲۰ بیش از ۶۵۰۰ واقعه کووید-۱۹ و ۳۰۰ مورد مرگ را ثبت کرده است.^{۱۳۱} برخی از مردم بومی راه‌حل‌های خودی را برای ممانعت از گسترش ویروس روی دست گرفته اند، مانند قرنطینه‌های Besesandigon در اندونیزیا که در جریان آن کسانی که از بیرون به قریه بر می‌گردند باید برای حداقل مدت یک هفته در کلبه در یک منطقه جداگانه و دور از همسالان خود، سپری کند.^{۱۳۲} به عنوان مثال، در برزیل کووید-۱۹ یک تهدید مستقیم برای زندگی ۱۰۳ گروه بومی در آمازون است که منابع لازم برای مبارزه با ویروس را ندارند. دولت برزیل بودجه نهادهای دولتی مسئول حفاظت از حقوق مردم بومی را کاهش داده و متهم به ترویج تهاجم خارجی به سرزمین‌های سنتی شده است.^{۱۳۳}

یک مرد کشتی‌ران کولمبیایی در حال قایق رانی در دریا تکانه در کولمبیا در جریان بیماری واگیر ویروس کرونا مردم بومی اکثر برای رسیدن به نزدیکترین محل رأی دهی مسافه طولانی را طی می‌کنند.

بیماری بیماری واگیر کووید-۱۹ همچنین موانع مشارکت معنادار در زندگی سیاسی، به ویژه انتخابات را تشدید کرده است. انتخابات یک فرصت بی‌نظیر برای ابراز عقاید در مورد پالیسی‌ها و نمایندگان، از جمله در مورد پاسخ‌های حیات به کووید-۱۹ است؛ با این وجود، ممکن دولت‌ها نیاز داشته باشند تا افراد بومی را برای رأی دادن یا نامزد شدن که موجب افزایش میزان ورود آنها به سیاست‌گذاری می‌شود و منافع واقعی را برای جوامع آنها فراهم می‌کند، متقاعد سازند. رابطه تاریخی مردم بومی با رأی دهی و انتخابات در بسیاری از موارد پراکنده بوده و تلاش‌های دولت برای افزایش مشارکت سیاسی آنها باید نشان دهنده آگاهی از این تاریخ باشد.

حق انحصاری، مانند گسترش حقوق سیاسی به مردم بومی در زمامداری اولین رئیس جمهور بومی در بولیوی^{۱۳۴} و توانمندسازی آنها از جمله انتخاب نامزدان بومی در ایالات متحده آمریکا^{۱۳۵} می‌تواند تأثیرات طولانی مدت بر شمولیت مردم بومی داشته باشد. در عین حال، دولت‌های غیر بومی باید به حقوق تعیین سرنوشت بومیان توسط خودشان، احترام بگذارند؛ و حق مشارکت کامل - به انتخاب خودشان - آنها را در زندگی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی

و فرهنگی کشور حفظ نماید. در اینجا انتخاب مهم است، زیرا مردم بومی به سطح جهانی تلاش کرده اند تا هویت شان به عنوان مردمی متمایز با سبک زندگی و سیستم های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی منحصر به خود شان تایید و به رسمیت شناخته شوند. پیام رسانی دولت در مورد شمولیت سیاسی و سیاست گذاری، از جمله برای پاسخ گویی به کووید-۱۹ که نتواند خواست و انتخاب بومیان را برای انتخاب قدر و احترام کند، می تواند توسط جوانب ذیدخل به عنوان ادامه سیاست همسان سازی رد شود.

افراد بومی ممکن است در مناطق دور افتاده زندگی کنند که از خدمات پستی یا دفاتر رسمی دولتی بی بهره می باشند. حتی دسترسی به سند هویت رسمی برای افراد بومی که ممکن تذکره یا مدارک دیگری هویتی نداشته باشند، سد بزرگی را ایجاد کرده است؛ زیرا به دلیل بی اعتمادی تاریخی به دولت، دسترسی به مراکز ثبت نام برای آنها دشوار می باشد. در استرالیا، محققان دریافته اند که حداکثر ۱۸ درصد از کودکان بومی و جزیره تنگه تورس، سند هویت ندارند.^{۱۳۶} این امر می تواند موانع قابل توجهی در ثبت نام برای رأی دادن ایجاد کند، به ویژه هنگامی که دفاتر دولتی تعطیل هستند یا تنها به دلیل شیوع بیماری بیماری واگیر کووید-۱۹ برای ساعات محدودی باز می باشند. در یک گزارشی در ایالات متحده، موانع سد راه رأی دهی مردم بومی مشخص شده است: «در میان کسانی که برای رأی دهی ثبت نام شده اند، ۱۰ درصد آنها اظهار داشتند که سفر برای ثبت نام برای آنها دشوار بود. در میان [کسانی]... ثبت نام نشده، یک کتله ۳۴ درصدی گفتند که برای آنها دشوار است که به مکانی برای ثبت نام سفر کنند... اما پاسخ دهندگان مسافت سفر را نیز به عنوان اصلی ترین عامل ممانعت از رأی دهی مشخص کردند.»^{۱۳۷} مراکز رأی دهی در خارج از جوامع افراد بومی نیز خطر گسترش کووید-۱۹ در جامعه را افزایش می دهد، چرا که امکان دارد مراکز رأی دهی در ساحات آنها باز نباشد. Ahtza Dawn Chavez یکی از اعضای Kewa Pueblo چنین توضیح داده است: «برخی مردم درخواست مراکز رأی دهی زود هنگام را داده بودند، اما قانون می گوید که هر رأی دهنده در محل که ثبت نام کرده باشد، رأی داده می تواند. این ها ملت های مستقل هستند. اگر مرزهای خود را ببندند، آنها را [به بیرون] می بندند. اکنون ما در تلاش هستیم تا بفهمیم که این اعضای انجمن کجا رأی داده می توانند.»^{۱۳۸}

به احتمال زیاد بسیاری از رأی دهندگان در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ از رأی دهی پستی استفاده نمایند تا از مراجعه به مراکز رأی دهی بدلیل مصابیت به ویروس کرونا، جلوگیری شود. بسیاری از نهادهای برگزار کننده انتخابات در حال بررسی روش های بدیل رأی دهی مانند رأی دهی پستی و آنلاین هستند. برای مردم بومی که در مناطق کم جمعیت تر زندگی می کنند، نه تنها دسترسی به مراکز رأی دهی برای مراجعه حضوری دشوار است، بلکه ممکن دفاتر پستی دورتر واقع شده باشند و بسیاری از افراد بومی آدرس پستی معمولی ندارند.^{۱۳۹} به همین دلایل، رأی دهی پستی به خودی خود وسیله مؤثری برای حق رأی دهی افراد بومی نیست. در ایالات متحده امریکا، قانونی که بالای افراد محدودیت های را در زمینه پست کردن رأی نشانی شده، وضع کرده است، به طور مؤقت لغو شده است تا مطمئن شوند که رأی دهندگان بومی در مونتانا می توانند از سازمان های ثالثه برای حمل آراء استفاده کنند.^{۱۴۰} هیچ روش واحدی وجود ندارد که دسترسی رأی دهندگان بومی را تضمین کند؛ نهادهای برگزار کننده انتخابات باید در مشوره با مردم بومی اطمینان حاصل کنند که رأی دهی حضوری و گزینه های بدیل، به تنهایی یا به صورت ترکیبی، فرصت های رأی دهی را افزایش می دهد.

گزارش‌های خشونت، تبعیض و محرومیت بر اساس نژاد، قومیت، منطقه و مذهب در سرتاسر جهان تصویری تیره تر را به نمایش گذاشته است... گزارش‌ها همچنین معنی و تداوم نژادپرستی ساختاری را آشکار کرده اند - در همه جای جهان، اقلیت‌های نژادی، قومی و ملی بیشترین آسیب را از این بیماری واگیر کووید-۱۹ می‌بینند."

E. Tendayi Achiume -- گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد انواع معاصر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه ستیزی و تحمل ناپذیری^{۱۴۱}

در میانمار، آفیس و شرکای محلی آن کتاب‌های طنز بشمول یک کتاب با محتوای معلومات نادرست و سخنان نفرت انگیز و کتاب دیگری در زمینه مشارکت سیاسی فراگیر را تهیه کردند. این کتاب‌ها به سه زبان از جمله دو زبان اقلیت‌ها - کاجین و کاین و به خط بریل چاپ شده اند. شرکای آفیس در حال توزیع این مواد آموزشی برای آگاهی دهی مدنی همراه با جزوه‌های وزارت صحت در مورد ویروس، ماسک‌های یکبار مصرف و مواد ضد عفونی کننده دست‌ها در جوامع مورد هدف خود هستند.

کنوانسیون بین‌المللی رفع کلیه اشکال تبعیض نژادی، حق هر کس را بدون تمایز نژاد، رنگ، منشأ ملی یا قومی برای شرکت در انتخابات تضمین می‌کند.^{۱۴۲} اعلامیه سازمان ملل در مورد حقوق اشخاص متعلق به اقلیت‌های ملی، قومی، مذهبی و زبانی خاطر نشان می‌کند که "تقویت و حمایت از حقوق افراد متعلق به اقلیت‌های ملی یا قومی، مذهبی و زبانی به ثبات سیاسی کشوری که در آن زندگی می‌کنند، کمک می‌کند."^{۱۴۳} با وجود این تعهدات بین‌المللی، به استثنای معدودی، اقلیت‌های قومی، مذهبی و زبانی در اکثر کشورها به احتمال زیاد در حاشیه‌تر، فقیرتر و دسترسی کمتری به آموزش و مراقبت‌های صحی نسبت به جوامع اکثریت برخوردار هستند.^{۱۴۴} تبعیض

ساختاری، سیستماتیک و چند نسلی، که اغلب منشأ آن از تقویت مولفه این مفهوم که خارج از "جریان اصلی" هستند، آب می‌خورد، اقلیت‌ها را در برابر کووید-۱۹ آسیب پذیرتر ساخته است.^{۱۴۵} این تبعیض ساختاری منجر به فقدان فرصت‌های اقتصادی و آموزشی، دسترسی ضعیف به مراقبت‌های صحی و اتکاء به مشاغلی شده است که آنها را در خط مقدم بیماری و بیماری واگیر قرار می‌دهد. حتی در کشورهای با درآمد بالا مانند ایالات متحده امریکا، ارقام نشان می‌دهد که اقلیت‌های نژادی و قومی با بیماری نامتناسب و مرگ ناشی از کووید-۱۹ روبرو هستند.^{۱۴۶} در بسیاری از کشورها پیچیدگی بیشتر امور سبب شده مؤسسات مذهبی به دلیل اقدامات قرنطینه بسته شوند، اقلیت‌ها بدون احساس داشتن اجتماع رها شده و از عبادت جمعی دست به سر شوند.

سرمنشی سازمان ملل متحد آقای آنتونیو گوترش گفته است که: "بیماری واگیر کووید-۱۹ به سونامی نفرت و ترس از دیگران، قربانی و وحشت ادامه می‌دهد."^{۱۴۷} او از کشورها خواسته است تا "مصونیت جوامع ما را در برابر ویروس نفرت تقویت کنند." بطور مثال طوری که در مقاله "**حفظ سلامت و اعتبار انتخابات در جریان یک خلاء معلوماتی**" به تفصیل بحث شده است، حملات به آسیایی‌ها و افرادی که از نژاد آسیایی هستند، در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ در سطح جهان افزایش یافته است.^{۱۴۸} در کشورهای که رهبران سیاسی از زبان تبعیض آمیز و سخنان نفرت انگیز برای تقسیم و حاکمیت استفاده می‌کنند، اقلیت‌ها در معرض یک خطر دیگری قرار گرفته اند چرا که خود را بخاطر انتشار ویروس ملامت می‌دانند. مسلمانان، یهودیان، هندوها، مسیحیان، چینی‌ها، آسیایی‌های شرقی و بسیاری از گروه‌های دیگر به عنوان ناقلین بیماری در کشورهای مورد هجوم قرار گرفته اند که در آنجا اقلیت هستند.^{۱۴۹} در یک تعداد از کشورهای اروپایی، Roma ها با محدودیت‌های شدید و بیش از حد پلیس روبرو هستند. در بلغارستان و اسلواکی، تعداد سربازان و پلیس در جوامع رومی بیشتر از متخصصان صحی بوده است.^{۱۵۰} در ایتالیا، اسپانیا و رومانیای، برخی از احزاب سیاسی از رسانه‌های اجتماعی برای انتشار ادعاهای دروغین مبنی بر اینکه رومی‌ها مسئول انتشار ویروس هستند، استفاده می‌کنند.^{۱۵۱} پخش سخنان نادرست و نفرت انگیزی که جوامع مشخصی را مقصر شیوع ویروس می‌دانند، امنیت جسمی و روحی آنها را تهدید می‌کند و همچنین ممکن است تأثیری بر

مشارکت سیاسی و انتخاباتی آنها داشته باشد. پخش معلومات نادرست، بیزاری و تصور "بیگانگانه‌بینی" را عمیق‌تر می‌سازد، بنابراین؛ این امر فرضیات منفی را محصور می‌کند که گویا آنها صلاحیت نمایندگی یا رهبری جوامع گسترده‌تر خود را ندارند.

شامل ساختن زبان که مدت هاست در زمینه مراقبت‌های صحتی بسیار مهم پنداشته شده است، همچنین برای ارتباطات مؤثر در جریان یک بحران و مشارکت سیاسی نیز یک نکته کلیدی می‌باشد. فعالیت‌های تبلیغاتی و سیاسی در مناطق اقلیت‌ها به دلیل کمبود معلومات به زبان‌های اقلیت و یا دسترسی به منابع کافی برای تهیه وسایل محافظت شخصی ممکن است از مقررات صحتی و ایمنی پیروی نکند. کمبود معلومات در مورد کووید-۱۹ به زبان‌های اقلیت‌ها توسط دادخواهان اقلیت‌ها در سراسر جهان، از جمله در نپال، هند و پاپوا گینه نو گزارش شده است.^{۱۵۲} در بولیوی، آیفیس نهاد برگزار کننده انتخابات را در تهیه ۲۱ برنامه آموزشی انیمیشن و فلم‌های آگاهی عامه در مورد روند انتخابات به زبان اسپانیایی بشمول زبان اشاره و به سه زبان بومی: Quechua, Aymara and Guaraní، کمک و حمایت می‌کند. علاوه بر این، آیفیس همراه با نهاد برگزار کننده انتخابات روی ترجمه راهنماهای انتخاباتی public-facing به زبان‌های Quechua, Aymara, Guaraní, Tacana, T'simane and Bésiro همکاری می‌کند. در گرجستان، آیفیس با نمایندگان جوامع محلی قومی آذربایجانی، کیست و ارمنی در حال تولید پیام‌های خدمات عامه شناخته شده در سطح کشور است که به افزایش نابرابری این جوامع در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ و تجمع "یک جورجیا" پیش از انتخابات اکتوبر ۲۰۲۰، کمک می‌کند.

پیشنهادهات

بیماری بیماری واگیر کووید-۱۹ موانع بیشتری را برای مشارکت سیاسی فراگیر بوجود آورده است؛ ولی در حین زمان فرصت‌های برای "ساختن وضعیت بهتر از قبل"، ایجاد مؤسسات انعطاف‌پذیر و سطح بالاتری از اعتماد به روند انتخابات، را نیز فراهم نموده است. با در نظر گرفتن این سه اصل، پیشنهادات ذیل برای مدیران انتخابات، قانونگذاران، جامعه مدنی و سایر دست‌اندرکاران انتخابات پیشکش می‌شود:

مرجع تطبیق کننده	پیشنهادهات
چارچوب حقوقی	
نهاد برگزار کننده انتخابات، قانون‌گذاران، جامعه مدنی	۱. در مشورت با نمایندگان جوامع به حاشیه رانده شده، تدابیر ویژه موقتی و اقدامات مثبت برای بهبود نمایندگی آنها در نهادهای منتخب و اتصالی، افزایش بودجه عامه برای مبارزات و نمایندگی بیشتر آنها در احزاب سیاسی و نهادهای برگزار کننده انتخابات در نظر گرفته شود. در صورتی که در حیطه صلاحیت نهاد برگزار کننده انتخابات باشد، این تغییرات برای سودمندی بیشتر در سطح مدیریتی انجام شود. در صورتی که در حیطه صلاحیت نهاد برگزار کننده انتخابات نباشد، اصلاحات قانونی در نظر گرفته شود.
نهاد برگزار کننده انتخابات، قانون‌گذاران،	۲. مقررات یا اصول رفتار برای سخنان نفرت‌انگیز، معلومات ناقص و اطلاعات نادرست در مورد کارزارها به ویژه سخنرانی‌های که جمعیت‌های به حاشیه رانده شده را هدف قرار داده و یا آنها را به خطر می‌اندازد، تقویت شود. این اقدامات باید طوری روی دست گرفته شود که آزادی بیان و مطبوعات را به طور نامتناسب تهدید نکرده یا راه را برای فشار انتخابی علیه مخالفان سیاسی باز نکند.
	۳. از معلومات سیاسی و انتخاباتی از جمله معلومات ارسال شده در اینترنت در قالب‌های قابل دسترس برابر با روحیه چارچوب قانونی انتخابات اطمینان حاصل

نهاد برگزار کننده انتخابات، قانون گذاران،	شود؛ (به عنوان مثال: زبان اشاره، زیرنویس، خواندن آسان، ترجمه به زبان های بومی و/ یا زبان اقلیت ها).
نهاد برگزار کننده انتخابات، قانون گذاران،	۴. تقویت روند نظارت بر فعالیت ها و مصارف کارزار های حضوری و مجازی و تضمین دسترسی برابر و تمویل شده ای رقابت کنندگان سیاسی به رسانه ها. این اقدامات می تواند شامل برداشتن هزینه ای نامزادی برای نامزدان باشد که به دلیل بیماری واگیر کووید-۱۹ با افزایش نابرابری اقتصادی روبرو هستند؛ همچنین افزایش دسترسی نامزدان به رسانه ها بصورت مجانی و اطمینان از رعایت سقف هزینه ها برای تبلیغات انتخاباتی برای همه نامزدان حاصل شود.
پلان گذاری و تطبیق	
نهاد برگزار کننده انتخابات، جامعه جهانی	۵. شامل ساختن نه تنها نمایندگان صحنه بلکه نمایندگان مؤسسات مدافع حقوق و جوامع به حاشیه رانده شده در مراحل پلان گذاری، ارزیابی خطر مراحل عملی انتخابات در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ برای اطمینان از رعایت معیارات بین المللی در اقدامات پاسخگویی. خاصاً با نمایندگان گروه های در معرض تبعیض یا کم حضور مشورت صورت گیرد تا پیشنهادات شان برای اطمینان از شمولیت و مشارکت سیاسی جوامع آنها در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ شنیده شود. ۱۵۳ قبل از نهایی ساختن و تطبیق پلان کاهش کووید-۱۹، باید بحث های گروهی انجام داده شود تا این دورنما بصورت مؤثر مدنظر گرفته شود.
نهاد برگزار کننده انتخابات، قانون گذاران،	۶. در صورتی که شرایط کشور نیاز داشته باشد، باید منابع کافی برای امکانات صحنه جداگانه برای شستن دست های رای دهندگان زن، کارکنان محلات رای دهی و سایر بازیگران انتخابات بشمول گزینه امکانات یکجا، اختصاص داده شود.
نهاد برگزار کننده انتخابات	۷. با درک این که زنان احتمالاً وظیفه مراقبت از اطفال را بیشتر بدوش دارد، منابع برای امکانات ایمن مراقبت از کودکان برای کارکنان رای دهی، رای دهندگان و / یا سایر جوانب ذیدخل انتخابات اختصاص داده شود.
نهاد برگزار کننده انتخابات، نهادهای جامعه مدنی	۸. رای دهی پستی در صورت باید گسترش داده شود که: ✓ در صورتی که رای دهی حضوری هنوز در مرحله انجام باشد، باید مطمئن بود که رای دهی پستی برای گروه های مشخصی که در معرض خطر ویروس قرار دارند، مانند رای دهندگان دارای معلولیت و رای دهندگان مسن، بیشتر یک ضرورت است نه یک گزینه؛ ✓ اطمینان حاصل شود که معلومات در قالب های قابل فهم و قابل دسترس فراهم شده است.
نهاد برگزار کننده انتخابات، مقامات محلی	۹. در صورتی که ترانسپورت عامه به دلیل شیوع ویروس امکان پذیر نباشد، اطمینان حاصل شود که گزینه های غیرحزبی، در دسترس، رایگان یا کم هزینه برای سفر مردم به محلات رای دهی وجود دارد. متناوباً، اطمینان حاصل شود که مراکز رای دهی کافی برای خدمات رسانی به همه جوامع بدون نیاز به حمل و نقل عامه وجود دارد.
نهادهای جامعه مدنی	۱۰. برای ارزیابی اقدامات انجام شده تاکنون، بازدهی افرادی را که از جوامعی خود نمایندگی می کنند یا در هر مرحله ای از روند انتخابات (به عنوان مثال، ثبت نام رای دهندگان) در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ شرکت کرده اند، جمع آوری

	شود. این اطلاعات با تصمیم گیرندگان انتخاباتی در میان گذاشته شود تا رویکرد خود را بر مبنای آن به پیش ببرند.
نهادهای جامعه مدنی	۱۱. در صورت پیشبرد فعالیت‌ها و رویدادها بصورت آنلاین، مطمئن شوید که محتوا و توزیع آن بشکل برنامه‌های آنلاین قابل دسترس تنظیم شده باشد. ۱۵۴
نهادهای جامعه مدنی	۱۲. هماهنگ کردن تلاش‌های دادخواهی و ایجاد ائتلاف در بین گروه‌های مختلف مدافع حقوق هویتی برای افزایش آگاهی از حقوق سیاسی جمعیت به حاشیه رانده شده در جریان یک همه گیری به یک روش مقطعی.
آموزش و تعلیمات	
نهادهای جامعه مدنی	۱۳. اطمینان حاصل شود که پیام‌های آموزش رأی دهندگان شامل معلومات در مورد آزادی و سری بودن رأی افراد است، به خصوص اگر رأی دهی پستی گسترش یابد.
نهادهای جامعه مدنی	۱۴. انتشار پیام‌های آموزش رأی دهندگان به افرادی که ممکن است به دلیل معلولیت یا کبر سن گوشه گیر شده باشند.
نهادهای جامعه مدنی	۱۵. از آموزش کامل کارکنان انتخابات برای کمک به رأی دهندگان دارای معلولیت با رعایت اقدامات صحی و ایمنی، اطمینان حاصل شود.
نهادهای جامعه مدنی	۱۶. پیام‌های آموزش رأی دهندگان به زبان‌های مختلف برای رسانه‌های آنلاین، صوتی و تصویری طراحی شود؛ زیرا کمبود پیام رسانی حضوری می‌تواند دسترسی به اطلاعات برای اقلیت‌های قومی یا زبانی یا افراد کم سواد یا بی‌سواد را دشوار سازد.
نهادهای جامعه مدنی	۱۷. ازدیاد پیام‌های آموزش مدنی رأی دهندگان بویژه هدف قرار دادن جوانان و رأی دهندگان بار اول که ممکن است در صورت تعطیلی مکاتب به دوره‌های رسمی آموزش‌های مدنی دسترسی نداشته باشند. پس از بحران، تلاش‌های آموزش مدنی گسترش داده شود تا معلومات در مورد حقوق بشر و حقوق سیاسی و چگونگی تشدید نابرابری‌ها در مواقع بحران‌ها از جمله بیماری‌های همه گیر در آن گنجانیده شده باشد.
نهادهای جامعه مدنی	۱۸. مبلغین و تسهیل کننده‌گان در مورد روش‌های تسهیلی فراگیر و قابل دسترس آنلاین آموزش داده شود.
نهادهای جامعه مدنی	۱۹. کمپاین‌های تبلیغاتی عامه که باعث کثرت‌گرایی، همزیستی، همدیگر پذیری و هویت‌های ملی فراگیر و مقابله با معلومات نادرست و سخنان نفرت انگیز می‌شود، راه اندازی شود.
ثبت نام رأی دهندگان و نامزدان	
نهادهای جامعه مدنی	۲۰. اطمینان حاصل شود که طرزالعمل‌های ثبت نام فراگیر، ساده و قابل دسترس است؛ به ویژه، برای جوانانی که ممکن است قبل از پلان دوباره انتخابات، به سن قانونی برسند؛ بیجاشدگان یا مردمی که در جریان دوره ثبت نام بیجا می‌شوند؛ افرادی که به دلیل محدودیت‌های قرنطین قادر به سفر نیستند و گروه‌های دیگری که ممکن است با موانع اضافی برای ثبت نام مواجه شوند.
نهادهای جامعه مدنی	۲۱. در صورت انتقال طرزالعمل‌های انتخاباتی بصورت آنلاین از قابل دسترس بودن آن اطمینان حاصل شود (به عنوان مثال: ترجمه آن به زبان‌های محلی، پیگیری بهترین روش‌های آنلاین جهت دسترسی افراد دارای معلولیت).

۲۲. معافیت از هزینه ثبت نام برای نامزدانی که به دلیل بیماری واگیر با مشکلات اقتصادی بیشتری روبرو هستند، در نظر گرفته شود.	نهادهای برگزار کننده انتخابات، قانونگذاران،
کارزار های انتخاباتی	
۲۳. نظارت، افشاء و مجازات رفتارهای آنلاین شرکت کنندگان انتخابات که از سخنان نفرت انگیز استفاده می کنند یا آگاهانه معلومات نادرست انتشار می دهند.	نهادهای برگزار کننده انتخابات، نهادهای جامعه مدنی، خبرنگاران و سکتور عدلی
رای دهی و روز انتخابات	
۲۴. در صورت نیاز به محدود کردن تعداد مراکز رأی در جریان بیماری واگیر ، اطمینان حاصل شود که افراد دارای معلولیت و جوامع دیگر (اقلیت های بومی یا قومی) به مراکز رأی دهی باز دسترسی داشته و تعداد کافی محلات رأی دهی در محلات رهاپشی شان وجود دارد.	نهادهای برگزار کننده انتخابات
۲۵. ارقام تفکیکی مبتنی بر هویت، جنسیت، سن و معلولیت در مورد ثبت نام و میزان مشارکت رأی دهندگان در روند انتخابات جمع آوری و تحلیل و تجزیه شده و از این ارقام برای حصول اطمینان از اقدامات اتخاذ شده بمنظور شمولیت در این روند استفاده شود.	نهادهای برگزار کننده انتخابات، نهادهای جامعه مدنی
۲۶. از توزیع وسایل حفاظت شخصی برای استفاده در مراکز رأی دهی با سایل مناسب برای کارکنان زن، اطمینان حاصل شود.	نهادهای برگزار کننده انتخابات
۲۷. استفاده از ماسکها طوری در نظر گرفته شود تا قسمت واضح آن در جلو قرار گرفته و امکان خواندن لبها فراهم شود. متناوباً، تهیه یک تابلوی سفید برای کارکنان محل رأی دهی نیز در نظر گرفته شود تا در صورت نیاز، با نوشتن جملات با رأی دهندگان ارتباط برقرار شود.	نهادهای برگزار کننده انتخابات
۲۸. راهنماهای رأی دهی لمسی و سایر وسایل کمکی بعد از هر باز تماس، تعقیب شود. ۱۵۵	نهادهای برگزار کننده انتخابات
۲۹. از آنجائیکه آزار و اذیت و خشونت مبتنی بر هویت ممکن است در جریان یک بیماری واگیر افزایش یابد، باید اطمینان حاصل شود که نیرو امنیتی به اندازه کافی آموزش دیده تا با رعایت نکات صحتی و ایمنی برای تأمین امنیت رأی دهندگانی که با آزار و اذیت و / یا خشونت در محل رأی دهی روبرو هستند، حضور دارند.	نهادهای برگزار کننده انتخابات، سکتور امنیتی
نتایج	
۳۰. از قابل دسترس بودن روند جمع بندی آراء و نتایج و خود نتایج برای رأی دهندگان و ناظرین دارای معلولیت و هم چنان ترجمه و پخش آنلاین آن به زبان های محلی، اطمینان حاصل شود.	نهادهای برگزار کننده انتخابات
۳۱. یک تمرین دورس آموخته شده راجع به اقدامات در مورد کووید-۱۹ با تمرکز ویژه بر تأثیر این اقدامات بر جمعیت به حاشیه رانده شده انجام شود.	نهادهای برگزار کننده انتخابات، نهادهای جامعه مدنی،

ضمیمه A: جدول موانع

جدول زیر نشان می‌دهد که کووید-۱۹ به چه شکل بی‌نظیر مشارکت سیاسی برخی از افراد را بدلیل هویت شان متاثر ساخته است. پس از شناسایی، فرصتی برای گروه‌های مختلف به حاشیه رانده شده وجود دارد تا برای رفع موانع مشترک شان در یک دادخواهی جمعی سهیم شوند. تحلیل و تجزیه عمیق موانع موجود سد راه هر گروه که در نتیجه کووید-۱۹ مشخص شده است و پیشنهادات برای کاهش این موانع، بیشتر در این مقاله به بررسی گرفته شده است.

موانع معمول سد راه مشارکت سیاسی در جریان کووید-۱۹	زنان	افراد دارای معلولیت	جوانان	کهن سالان	بیجاشدگان داخلی، پناهندگان، کارگران مهاجر	افرادی با داشتن روابط مختلف جنسی (LGBTQ)	مردم بومی
تبعیض	X ممکن بدلیل خطر بلند از اشتراک شان جلوگیری شود	*ممکن بدلیل خطر بلند از اشتراک شان جلوگیری شود	X	X	X	X	X
عدم موجودیت معلومات در مورد تأخیر در انتخابات/ رأی دهی به زبان‌های مناسب		*جوامع ناشنوایان و دیگر استفاده کنندگان زبان اشاره			X		X
عدم موجودیت آدرس رسمی برای دریافت معلومات رأی دهندگان یا رأی نامه پستی			X	X موقتاً در شفاخانه	X		X
اقامت دور از آدرس رسمی به دلیل محدودیت کووید-۱۹ بر گشت و گذار		X	X	X	X	X	
توجه کمتری از کمپاین‌های اطلاع رسانی از جمله در مورد سیاست	X	X	X	X	X	X	X

							پاسخ گوی در برابر کووید-۱۹
		X	X		*مثال به ماندن در خانه اعتقاد ندارد	X	معلومات نادرست نشان می‌دهد که مشارکت آنها انتشار کووید-۱۹ را گسترش می‌دهد
X	X		X		X	X	ممکن از باعث بسته بودن دفاتر به دلیل بیماری واگیر کووید-۱۹ قادر به گرفتن سند هویت نباشند.
*بی اعتمادی تاریخی به دولت و عدم راجستر شدن در وقت ولادت	*حالت مدنی نادرست در سند هویت یا نام مرده در سند		X		X	X	امکان ناپذیری ثبت نام یا رأی دادن بدلیل باز بودن محدود دفاتر دولتی و مراکز رأی دهی به دلیل کووید-۱۹
X		X	X	X	X	X	انتقال محلات رأی دهی به مکان‌های کمتر قابل دسترس به دلیل نگرانی از کووید-۱۹
*انتقال محلات رأی دهی به مکان‌های دور	*انتقال محلات رأی دهی به مکان‌های دور	X	X	X	X	X	از دیدار مسئولیت‌های پرستاری یا عدم دسترسی به نهادهای مراقبتی
X	X	X	X	X	X	X	افزایش خشونت و / یا بی توجهی
X	X		X	X	X	X	تأثیر وضعیت اجتماعی اقتصادی بر توانایی مردم در استفاده از ابزارهای آنلاین و دسترسی به معلومات آنلاین

ضمیمه B: خلاصه یافته ها

موانع و چالش ها	خلاصه یافته ها
خطر انتان	افراد مسن در جریان بیماری واگیر کووید-۱۹ در معرض خطر انتان های جدی قرار دارند، در حالی که از نظر تاریخی اکثر کارکنان مراکز رأی دهی را در برخی از کشورها افراد مسن تشکیل می دهند. قرنطینه، ماندن در خانه ها و توقف اقدامات می تواند افراد دارای معلولیت را از دسترسی به اطلاعات و مشارکت سیاسی، به دلیل خطر بالای انتانات شدید، دور سازد. بیجاشدگان و کارگران مهاجر ممکن است به اندازه کافی از دستورالعمل های حفظ فاصله اجتماعی پیروی کرده نتوانند؛ زیرا آنها در محله های تنگ زندگی می کنند. افرادی که به مرض ایدس مبتلا اند یا در غیر این صورت دچار نقص ایمنی هستند یا افرادی از جوامع LGBTQ شاید به دلیل نیاز به سرپناه و محدودیت قرنطین برای سالم ماندن در خانه، از مشارکت سیاسی بدور بمانند. زنان اغلب بخش بزرگ کارمندان صحتی و مراکز رأی دهی را در بسیاری از کشور ها تشکیل می دهند.
عدم اعتماد بالای دولت	افراد بومی و اقلیت های قومی، مذهبی و زبانی ممکن است به دلیل بی عدالتی های تاریخی به دولت بی اعتماد باشند و این امر منجر به بدبینی در مورد تلاش های دولت برای حفظ امنیت این جمعیت ها جهت مشارکت در زندگی سیاسی شان در جریان یک بیماری واگیر شود. در کشور های که عموم مردم تصور می کنند که نحوه برخورد دولت با بیماری واگیر ضعیف است، می توان عدم اعتماد را افزایش داد. این حرکت می تواند منجر به جدایی طولانی مدت جوانان شود که در مرحله ای از زندگی خود هستند که دیدگاه خود را در مورد سودمندی مشارکت در سیاست شکل می دهند.
وضعیت سیاسی اجتماعی	در حالی که مبارزات سیاسی، شیوه های ثبت نام رأی دهندگان، آموزش رأی دهندگان و سایر فعالیت ها، مانند کار های دفاتر به دلیل کووید-۱۹ به صورت آنلاین به پیش می رود، بسیاری افرادی گروه های به حاشیه رانده شده در نتیجه وضعیت اجتماعی سیاسی، موانع بیشتری را در زمینه مشارکت تجربه می کنند. ممکن افراد مسن نسبت به دیگران، در استفاده از اینترنت راحت نباشند. افراد دارای معلولیت ممکن به رویدادهای آنلاین دسترسی نداشته باشند یا ممکن است دستگاه های کمکی مانند نرم افزار خواندن یا صفحه کلید های سازگار در خانه نداشته باشند. سرعت اینترنت ممکن در جاهای که بیجاشدگان، افراد بومی و اقلیت های قومی زندگی می کنند، کم باشد. زنان ممکن بدلیل نداشتن منابع برای خرید وسایل یا دیتا یا کنترل تلفون و دیگر وسایل شان توسط مردان در خانه، به اینترنت دسترسی نداشته باشند.
کمبود معلومات و مواد آموزش مدنی رأی دهندگان در قالب های قابل دسترس و زبان های اقلیت	عدم موجودیت فارم های قابل دسترس بشمول ترجمه ناکافی به زبان های مربوطه می تواند رأی دهندگان گروه های اقلیت، از جمله اقلیت های قومی و زبانی، افراد دارای معلولیت - کسانی که از کاربران زبان اشاره هستند - افراد بومی، بیجاشدگان داخلی، پناهندگان و کارگران مهاجر را از دریافت معلومات مهم انتخاباتی باز دارد. افراد کم سواد که اغلب اعضای این گروه های هویتی هستند، شاید به مطالب خوانا تر یا بدون حرف دسترسی نداشته باشند. ممکن است با تعطیلی مکاتب و پوهنتون ها، جوانان مانند گذشته به آموزش های مدنی، آموزش رأی دهندگان یا شیوه های ثبت نام دسترسی نداشته باشند.

طنعه زدن و تبعیض	زنان - به ویژه زنانی که به دلیل ناتوانی، وضعیت اقتصادی اجتماعی، سن یا نژاد با تبعیض چند جانبه مواجه هستند - به دلیل افزایش نابرابری های اقتصادی-اجتماعی با موانع بیشتری در مشارکت سیاسی خود روبرو خواهند شد. اقلیت های قومی، مذهبی و زبانی و همچنین جمعیت های بومی، زنان و جامعه LGBTQ ممکن است به طور نامتناسبی سخنان نفرت انگیز و خشونت حضوری و آنلاین را در جریان همه گیری، به ویژه در جریان مبارزات سیاسی، تجربه کنند. جامعه دگرباشان جنسی (LGBTQ) که از قبل با وضعیت بد اقتصادی، طعنه و خشونت در سراسر جهان روبرو بوده اند، اکنون با تهدیدهای بیشتری علیه حقوق سیاسی خود روبرو هستند. معلومات نادرست پیرامون بیماری واگیر، به تنفر و تعصب علیه همجنسگرایی دامن می زند که این امر رأی دادن و مشارکت ایمن و کامل سیاسی را برای جامعه LGBTQ دشوارتر می کند. به دلیل افزایش خطر ابتلا به ویروس، ممکن است که افراد مسن و افراد دارای معلولیت هنگام شرکت در زندگی عامه با طعنه و تبعیض بیشتری روبرو شوند. به دلیل معلومات نادرست در مورد کووید-۱۹ ممکن است بیجاشدگان داخلی، پناهندگان و کارگران مهاجر به عنوان عامل انتشار ویروس در نظر گرفته شده و همراهی شان تبعیض صورت گیرد.
فقر	افراد دارای معلولیت، افراد بومی، جوانان، کارگران مهاجر و افراد بیجاشده به احتمال زیاد کمتر به منابع مالی دسترسی پیدا می کنند که این امر احتمال ابتلا به کووید-۱۹ را افزایش می دهد و موانع برای دسترسی سیاسی - از نداشتن پول کافی برای خرید وسایل محافظت شخصی لازم برای بازدید ایمن از یک مرکز رأی دهی تا کمبود منابع برای نامزدی در انتخابات را باهم آمیخته است. این موضوع در بخش های زیر با جزئیات بیشتر شرح داده خواهد شد.
ترانسپورت غیر قابل دسترس	بیجاشدگان داخلی، پناهندگان و کارگران مهاجر ممکن است به دلیل درگیری یا شرایط اقتصادی-اجتماعی که با اقدامات قرنطینه ای آمیخته است، سفر کرده نتواند. این امر سبب می شود تا آنها در جاییکه ثبت نام کرده اند، رأی داده نتوانند. اگر کارگران مهاجر به دلیل رکود اقتصادی شغل خود را از دست بدهند، شاید مجبور شوند با وجود خطرات، به خانه های خود بازگردند؛ که آنها را با چالش های متعددی چون فقر، تعصب، ناقل بالقوه کووید-۱۹، صدمه روحی یا مرگ مواجه می سازد. محدودیت های ترانسپورتهای افراد دارای معلولیت را از دستیارها و ترجمانان زبان اشاره دور می سازد و - به دلیل بی عدالتی اقتصادی - افراد دارای معلولیت منابع مالی کمتری برای تهیه ترانسپورت خصوصی دارند. هر یک از این چالش ها حقوق و توانایی آنها را برای تبلیغ، شرکت و استعمال رأی تضعیف می کند.
خطر خشونت	احتمال دارد در جریان همه گیری، زنان، دگرباشان LGBTQ، افراد دارای معلولیت و افراد مسن به دلیل دسترسی محدود به فرصت های اقتصادی و / یا افزایش کار مراقبت در منزل، استقلال کمتری داشته باشند؛ و ممکن است مورد خشونت خانوادگی قرار بگیرند. این تأثیر مستقیمی بر توانایی این گروه های هویتی در رأی دهی آزادانه، دسترسی به منابع برای فعالیت های انتخاباتی جهت بدست آوردن یک پُست یا داشتن وقت برای مشارکت سیاسی دارد. افرادی که بخشی از گروه های اقلیت قومی و / یا کارگران مهاجر هستند، به ویژه افرادی که از نژاد آسیایی هستند، ممکن است به دلیل معلومات نادرست در مورد نحوه انتشار کووید-۱۹، تبعیض و

	خشونت بیشتری را تجربه کنند. با بسته شدن مکاتب و مراکز اجتماعی، جوانان زمان بیشتری را در اینترنت می‌گذرانند و ممکن است چشم انداز اقتصادی آنها رو به کاهش باشد و این امر منجر به خطر رادیکالیزم یا استخدام آنها توسط شبکه‌های جنایی می‌شود.
نقش‌های سنتی	از جوانان انتظار آن می‌رود که از افراد بزرگتر یا بیمار در خانواده‌های خود مراقبت کنند که این امر می‌تواند دسترسی به بیرون از خانه برای رأی دادن را محدود کند. همچنین ممکن است زنان به دلیل تعطیلی مکاتب و قرنطینه‌ها، وظایف مراقبتی خود را که به طور نامتناسبی افزایش یافته است، تجربه کنند و این باعث می‌شود که وقت آنها برای مشارکت سیاسی و انتخاباتی محدود شود. از مردان انتظار می‌رود که به جای مشارکت در سیاست، راه‌های کسب درآمد یا حمایت از خانواده را به پیش گیرند.
ساحات جنگ زده، بیجاشدگی و یا زندگی گروهی در یک مکان	احتمال دارد که قرنطین و محدودیت عامه امکان رأی دهی حضوری یا دسترسی به صندوق‌های رأی دهی بسیار را برای افراد مسن و افراد دارای معلولیت که در نهادهای مراقبتی زندگی می‌کنند، ناممکن سازد؛ (و همچنین محدودیت‌های ترانسپورتی) به دلیل نگرانی از گسترش ویروس، ممکن است مسافرت در مکان‌های که تحت تأثیر درگیری، از جمله در محلاتی که بیجاشدگان و پناهندگان زندگی می‌کنند، بسیار محدود شود.
تأثیرات بسته بودن دواير دولتی	در صورت تأخیر انتخابات به دلیل بیماری واگیر کووید-۱۹، برخی از جوانان شاید پس از انتخابات پلان شده‌ی اصلی، به سن قانونی برسند، لذا لازم است از طریق مراحل مناسب به لست‌های ثبت نام رأی دهندگان اضافه شوند. دفاتر دولتی ممکن است در نتیجه کووید-۱۹ ساعات کاری محدودی داشته باشند که این امر می‌تواند برای افراد LGBTQ و بیجاشدگان در بروز رسانی ثبت نام شان مشکل ایجاد کند. ممکن است دفاتر نهاد برگزار کننده انتخابات کارمندان خود را تعطیل یا محدود کنند که می‌تواند بخش‌های را که بر روی گروه‌های به حاشیه رانده شده، به ویژه زنان و معلولین متمرکز هستند، تحت تأثیر قرار دهد.

۱. دیدگاه هومن با جودیت هومن، نویسنده جودیت هومن. گرفته شده از: <https://www.facebook.com/TheHeumannPerspective>، ۲۳ جولای ۲۰۲۰
۲. نقشه ویروس کرونا: واقعات تائید شده ویروس کرونا در هر کشور، ان بی سی نیوز (۱۳ جولای ۲۰۲۰) گرفته شده از: <https://www.nbcnews.com/health/health-news/coronavirus-map-confirmed-cases-2020-n1120686>، ۱۵ جولای ۲۰۲۰
۳. همه‌گیری و قدرت‌های اضطراری: محافظت از راه‌های دیموکراسی، نوشته آیفیس (۳۰ مارچ ۲۰۲۰) گرفته از: <https://www.ifes.org/news/emergency-powers-and-covid-19-pandemic-protecting-democratic-guardrails> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۴. کنوانسیون جهانی در مورد حقوق سیاسی و مدنی متن U.N.T.S art. 4, 999 171 سازمان ملل متحد (۱۹۶۶)؛ گرفته شده از: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۵. ما همه در این راه باهم هستیم: حقوق بشر و پاسخ به COVID-19 و احیای دوباره ملل متحد ۲۳ اپریل ۲۰۲۰، گرفته از: <https://www.un.org/en/un-coronavirus-communications-team/weare-all-together-human-rights-and-covid-19-response-and> ۲۰ می ۲۰۲۰
۶. سلسله معلومات آیفیس در مورد COVID-19 در: <https://www.ifes.org/ifes-covid-19-briefing-series> مشاهده نهایی ۲۲ جولای ۲۰۲۰
۷. رهنمود آیفیس در مورد بقای دیموکراسی و COVID-19 در: <https://www.ifes.org/covid-19> مشاهده نهایی ۲۲ جولای ۲۰۲۰
۸. یادداشت‌ها بی (۳ اپریل ۲۰۲۰). مرد ثروتمند، مرد فقیر: از دید سخنگوی گروه کاری COVID-19، مشاهد مستقل؛ گرفته از: <https://observerid.com/the-richman-the-poor-man-in-the-mind-of-the-spokesperson-for-the-covid-19-task-force/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۹. سند آیفیس در مورد تعویق انتخابات بدلیل COVID-19 (۲۰۲۰) گرفته شده از: <https://www.ifes.Org/publications/global-impact-covid-19-elections>
۱۰. باتلاق قانونی تاخیر و تعدیل انتخابات، نویسنده هلینا کا. (۱۴ اپریل ۲۰۲۰): گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/legal-quagmire-postponing-or-modifying-elections> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۱. کنوانسیون جهانی حقوق بشر سازمان ملل (۱۹۴۸). گرفته شده از: www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/ ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۲. کنوانسیون جهانی حقوق سیاسی و مدنی سازمان ملل متحد (۱۹۶۶). گرفته شده از: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx> ۲۵ جون ۲۰۲۰

۱۳. ما یک فرصت بی نظیر برای طرح و تطبیق شمولیت و دسترسی به جوامع داریم. نویسنده گوتیرز ای (۶ می ۲۰۲۰) گرفته شده از: <https://www.un.org/en/coronavirus/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴. فساد COVID-19: خطرات عمده به نهادهای دیموکراتیک. نویسندگان: دیری هار سی و ای برون (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/covid-19-corruption-key-risks-democratic-institutions> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۱۵. "استفاده از مراحل احیا، بازسازی و نوسازی پس از یک فاجعه برای افزایش انعطاف پذیری ملت‌ها و جوامع از طریق ادغام اقدامات کاهش خطرات فاجعه از طریق احیای زیرساخت های فیزیکی و سیستم های اجتماعی و احیای مجدد معیشت، اقتصاد و محیط زیست." گرفته شده از: <https://www.preventionweb.net/terminology/view/51750> ۲۲ جون ۲۰۲۰
۱۶. معلومات جهانی در مورد COVID-19: تأثیرات آن بالای انتخابات. انستیتوت بین‌المللی برای دیموکراسی و حمایت انتخاباتی (۱۸ مارچ ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.idea.int/news-media/multimedia-reports/global-overview-covid-19-impact-elections> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۷. هشدار دولت فدران برای "خطرات بلند" آزمایش رأی دهی آنلاین. پارکس ام (۱۱ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.npr.org/2020/05/11/853759878/feds-warn-states-that-online-voting-experiments-are-high-risk> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۸. کنفدراسیون ملی سازمان‌های دالیت و آدیواسی، هند (ارتباطات شخصی، ۲۹ می ۲۰۲۰)
۱۹. برای معلومات بیشتر در مورد رأی دهی آنلاین، لطفاً به https://www.ifes.org/sites/default/files/considerations_on_internet_voting_an_overview_for_electoral_decision-makers.pdf مراجعه نمایید.
۲۰. پیامدهای COVID-19 بالای افراد با روابط مختلف جنسی (LGBTQ) صحت روانی و جلوگیری از خودکشی. پروژه تریور. گرفته شده از: <https://www.thetrevorproject.org/2020/04/03/implications-of-covid-19-for-lgbtq-youth-mental-health-and-suicide-prevention/> ۲۴ جون ۲۰۲۰
۲۱. رأی دهندگان ویسکانسین به دلیل ویروس کرونا نمی توانند در انتخابات بهار رأی دهند، کارپنتر ام (۲۰۲۰). اسپکتوریم نیوز. گرفته شده از: <https://spectrumnews1.com/wi/madison/politics/2020/04/07/wisconsin-voter-unable-to-vote-in-election-because-of-coronavirus> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۲۲. مؤسسات سازمان ملل برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان (۲۰۱۹). آمار و ارقام: رهبری و مشارکت سیاسی. گرفته شده از: <https://www.unwomen.org/en/whatwe-do/leadership-and-political-participation/facts-and-figures>
۲۳. با توجه به سن افراد، COVID-19 نسبت به زنان برای مردان بسیار کشنده تر است: Reeves, R. V., Ford, T. (۱۵ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.brookings.edu/blog/up-front/2020/05/15/covid-19-much-more-fatal-for-men-especially-taking-age-into-account/> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۲۴. نحوه محافظت از برابری جنسیتی در انتخابات در جریان COVID-19، نویسنده M Applegate. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/how-protect-gender-equality-elections-during-covid-19> ۱۱ جون ۲۰۲۰

۲۵. کارکنان صحتی زن: در شفاخانه ها و منازل بی وقفه کار می کنند. نویسندگان: Pozzan, E., & Cattaneo, U. (۲۰۲۰). گرفته شده از: http://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_741060/lang-en/index.htm ۲۳ جون ۲۰۲۰
۲۶. به عنوان مثال، اعلامیه و پلان عمل بیجنگ، دولت ها و نهادهای را ترغیب می کند تا به افزایش تعداد زنان شرکت کننده در زندگی سیاسی متعهد شوند. سازمان ملل (۱۹۹۵). اعلامیه و پلان عمل بیجنگ. گرفته شده از: <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/pdf/BDPfA%20E.pdf> ۲۱ جون ۲۰۲۰. همچنین معیارات منطقه‌ای که توسط نهادهای مانند شورای اروپا، کمیسیون ونیز، اتحادیه کشورهای عربی و انجمن ملل جنوب شرق آسیا تعیین شده است یا صریحاً خواستار افزایش زنان در سیاست یا تأیید بیشتر روی اصول در مورد عدم تبعیض بر اساس جنسیت در سیاست و انتخابات می باشد. کمیسیون ونیز شورای اروپا (۲۰۰۲). اصول عمل روش های بهتر در امور انتخابات: دستورالعمل های تصویب شده و پیش نویس گزارش توضیحی، بخش ۲،۵. گرفته شده از: <https://rm.coe.int/090000168092af01> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۲۷. جلوگیری از خشونت علیه زنان در انتخابات: راهنمای برنامه: Ballington, J. (۲۰۱۷). گرفته شده از: <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2017/11/preventing-violence-against-women-in-elections> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۲۸. خشونت علیه زنان. سازمان صحتی جهان (۲۰۱۷). گرفته شده از: www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women ۱۱ جون ۲۰۲۰
۲۹. بحران جدید کووید-۱۹: افزایش خشونت های خانوادگی به سطح جهان. نیویارک تایمز. Taub, A. (۰۶ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.nytimes.com/2020/04/06/world/coronavirus-domestic-violence> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۳۰. امور مالی فعالیت های انتخاباتی و مشارکت مساوی زنان در انتخابات کولمبیا: تحلیل وضعیت. نویسندگان: Casas-Zamora, K. & and Falguera, E. (۲۰۱۶). گرفته شده از: <https://www.idea.int/sites/default/files/publications/political-finance-and-equal-participation-of-women-in-colombia.pdf> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۳۱. ابعاد جنسیتی همه گیری کووید-۱۹. گروه بانک جهانی (۲۰۲۰). گرفته شده از: <http://documents.worldbank.org/curated/en/618731587147227244/pdf/Gender-Dimensions-of-theCOVID-19-Pandemic.pdf> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۳۲. اتحادیه بین پارلمانی (n.d). زنان در پارلمان: میانگین جهانی و منطقه ای. گرفته شده از: https://data.ipu.org/women-averages?month=1&year=2020&op=Show+averages&form_build_id=form_11 ۱۱ جون ۲۰۲۰
۳۳. تأخیر انتخابات بدلیل همه گیری کووید-۱۹، آفیس (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/global-impact-covid-19-elections> ۲ جون ۲۰۲۰
۳۴. آزار و اذیت و خشونت آنلاین علیه زنان در انتخابات: تهدیدات آنلاین خشونت چگونه بر مشارکت زنان در انتخابات تأثیر می گذارد؟ آفیس (۲۰۱۹). گرفته شده از: https://www.ifes.org/sites/default/files/vawe_online_one_pager_december_2019.pdf ۱۱ جون ۲۰۲۰

۳۵. حفظ سلامت و انتخابات. یک رشته معلومات در مورد کووید-۱۹. آیفیس (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-safeguarding-health-and-elections> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۳۶. حفظ سلامت و انتخابات. یک رشته معلومات در مورد کووید-۱۹. آیفیس، گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-safeguarding-health-and-elections> ۲۶ می ۲۰۲۰
۳۷. حفظ اعتبار و سلامت انتخابات در جریان یک خلاء معلوماتی. نویسندگان: Reppell, L., Beata Martin-Rozumilowicz & Vasu Mohan گرفته از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-preserving-electoral-integrity-during> infodemic ۲۴ جون ۲۰۲۰
۳۸. فقره سال ۲۰۲۰ ویروس کرونا برای افراد دارای معلولیت مثل من بسیار خطرناک است. نویسنده Kumar, S. (۴) مارچ (۲۰۲۰). گرفته شده از: https://www.huffingtonpost.co.uk/entry/coronavirus-disabled-people-act-2020_uk_5e872e86c5b6a94918351e9c ۲۶ جون ۲۰۲۰
۳۹. جزوه دسترسی مشاهده انتخابات. نویسنده: Atkinson, V. & Rebecca Aaberg (سپتامبر ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/election-access-observation-toolkit> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۴۰. دفتر کمیشنری عالی حقوق بشر سازمان ملل. (۲۹ اپریل ۲۰۲۰). کووید-۱۹ و حقوق افراد دارای معلولیت: راهنود. گرفته شده از: https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Disability/COVID-19_and_The_Rights_of_Persons_with_Disabilities.pdf ۲۵ جون ۲۰۲۰
۴۱. پنج واقعیتی که باید درباره خشونت علیه زنان دارای معلولیت و دختران بدانید. نویسندگان: Koistinen, M., Charlotte McClain-Nlapo, Diana J. Arango & Camilla Gandini وبلاگهای بانک جهانی. گرفته شده از: <https://blogs.worldbank.org/sustainablecities/five-facts-know-about-violence-against-womenand-girls-disabilities> ۲۲ جون ۲۰۲۰
۴۲. ممنوعیت ترافیک شخصی تا ۲۱ اپریل در جورجیا بمنظور تقویت قرنطین ویروس کرونا. رویترز. گرفته شده از: <https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-georgia/georgia-bans-private-traffic-until-april-21-tightening-coronavirus-lockdown-idUSKBN21Y39O> ۲۵ جون ۲۰۲۰
۴۳. اتحاد جهانی افراد دارای معلولیت. (۱۷ اپریل ۲۰۲۰) حقوق افراد دارای معلولیت در جریان شیوع ویروس کرونا: راه اندازی نظارت از حقوق افراد دارای معلولیت در جریان همهگیری کووید-۱۹. گرفته شده از: <http://www.internationaldisabilityalliance.org/covid-drm> ۲۵ جون ۲۰۲۰
۴۴. کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل اختیاری. سازمان ملل متحد (۲۰۰۶). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/convention-rights-persons-disabilities-and-optional-protocol> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۴۵. انجمن ملل جنوب شرق آسیا. (۱۵ نوامبر ۲۰۱۸). ماستر پلان سال ۲۰۲۵ انجمن ملل جنوب شرق آسیا: شامل ساختن حقوق افراد دارای معلولیت. گرفته شده از: <https://asean.org/asean-enabling-masterplan-2025-mainstreaming-rights-persons-disabilities/> ۲۱ جون ۲۰۲۰

۴۶. پروتکل منشور آفریقایی در مورد حقوق بشر و مردم در مورد حقوق افراد دارای معلولیت در آفریقا. اتحادیه آفریقا (۲۰۰۹). گرفته شده از: https://au.int/sites/default/files/treaties/36440-treaty-protocol_to_the_achpr_on_the_rights_of_persons_with_disabilities_in_africa_e.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰
۴۷. کنوانسیون بین آمریکایی در مورد حذف تمام انواع تبعیض علیه افراد دارای معلولیت. سازمان ایالت های آمریکا. (۱۹۹۹). گرفته شده از: <http://oas.org/juridico/english/treaties/a-65.html> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۴۸. وکلای حقوق بشر زیمبابوه. (۲۰۲۰). به دلیل کمبود معلومات قابل دسترس در مورد ویروس کرونا در قالب دوستانه برای افراد کم بینا و ناشنوا شکایت کردند. گرفته شده از: www.zlhr.org.zw/?p=2006 ۲۱ جون ۲۰۲۰
۴۹. پیامدهای قانونی تأخیر یا اصلاح انتخابات. نویسنده: Ellena, K. (۱۴ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/legal-quagmire-postponing-or-modifying-elections> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۵۰. دادخواهی برای پاسخگویی همه‌شمول به کووید-۱۹ در جنوب شرق آسیا. آیفیس. (۱۷ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/advocacy-success-disability-inclusive-responses-covid-19-southeast-asia> ۲۲ جون ۲۰۲۰
۵۱. سوال و جواب با نیام مول، یک دادخوا جوان برای حقوق افراد دارای معلولیت در بنگلادیش. آیفیس (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/qa-nayem-molla-young-leader-and-disability-rights-advocate-bangladesh> ۲۴ جولای ۲۰۲۰
۵۲. وضعیت اجتماعی-اقتصادی در بین افراد دارای معلولیت: تحلیل و تجزیه داده های یک مطالعه سراسری برای تعیین عوامل استفاده از اینترنت و فعالیت های انجام شده بصورت آنلاین. نویسنده: Duplaga, M. (۲۹ جنوری ۲۰۱۷). گرفته شده از: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5491040/> ۲۲ جون ۲۰۲۰
۵۳. شمولیت افراد دارای معلولیت. بانک جهانی. گرفته شده از: <https://www.worldbank.org/en/topic/disability> ۲۳ جون ۲۰۲۰
۵۴. جنایات آنلاین نفرت انگیز علیه افراد دارای معلولیت یک بر سه افزایش یافته است. روزنامه گاردین. نویسنده: Walker, A. (۱۰ می ۲۰۱۹). گرفته شده از: <https://www.theguardian.com/society/2019/may/10/online-hate-against-disabled-people-rises-by-a-third> ۲۲ جون ۲۰۲۰
۵۵. حفظ اعتبار و سلامت انتخابات در حین اطلاع رسانی. نویسندگان: Reppell, L., Beata Martin-Rozumilowicz & Vasu. (۲۴ جون ۲۰۲۰). آیفیس. گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-preserving-electoral-integrity-during-infodemic> ۲۰ جون ۲۰۲۰
۵۶. "واقعاً این زندگی است یا مرگ؟" ویروس کرونا مراقبت از افراد دارای معلولیت را بیش از هر زمان دیگری دشوار ساخته است. تایمز. نویسنده: Abrams, A. برگرفته شده از: <https://time.com/5826098/coronavirus-people-with-disabilities/> ۲۵ جون ۲۰۲۰
۵۷. برگزاری انتخابات و اقدامات انجام شده برای کاهش بیماری در جریان کووید-۱۹. آیفیس. (۲۷ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/global-impact-covid-19-elections> ۲۱ جون ۲۰۲۰

۵۸. شما می‌توانید دو بار رأی دهید؛ بسیاری از درخواست‌های سیاسی رأی نیابتی در فرانسه. واشنگتن پست. نویسندگان: Coulmont, B., Joel Gambin & Arthur Charpentier. (۱۹ فبروری ۲۰۱۴). گرفته شده از: <https://www.washingtonpost.com/news/monkey-cage/wp/2014/02/19/you-can-vote-twice-the-many-political-appeals-of-proxy-votes-in-france/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۵۹. ملاحظات در مورد رأی دهی اینترنتی: معلومات عمومی برای تصمیم گیرندگان انتخابات. نویسندگان: Applegate, M., Thomas Chanussot & Vladlen Basysty. (۷ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/considerations-internet-voting-overview-electoral-decision-makers> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۶۰. دولت فدرال از "خطر بلند" آزمایش رأی دهی آنلاین هشدار می‌دهد. NPR. نویسنده: Parks, M. (۱۱ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.npr.org/2020/05/11/853759878/feds-warn-states-that-online-voting-experiments-are-high-risk> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۶۱. دلاور با کمال آرامش یک سیستم رأی دهی آنلاین را پیشکش نمود اما اکنون در حال برگشت است. NPR. (۱۸ جون ۲۰۲۰) نویسنده: Schmidt, S. گرفته شده از: <https://www.npr.org/2020/06/18/879210099/delaware-quietlyfielded-an-online-voting-system-but-now-is-backing-away> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۶۲. می‌گوید: معلولیت برابر با محرومیت از حق رأی است. نویسند: Slatin, P. (۲۷ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.forbes.com/sites/peterslatin/2020/05/27/disability-equals-disenfranchisement-lawsuit-says/#3cc9cb654f5a> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۶۳. چطور به افراد دارای معلولیت اطمینان داده شود که آنها در جریان کووید-۱۹ در زندگی سیاسی سهم استند. نویسندگان: Atkinson, V. and Aaberg, R. (۱۴ جولای ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/how-ensure-people-disabilities-are-included-political-life-during-covid-19> ۱۴ جولای ۲۰۲۰
۶۴. برخی از کشورهای محروم از پول نقد برای مبارزه با کووید-۱۹ به صندوق‌های امنیتی انتخابات متوسل شده اند. ای بی سی نیوز. نویسنده: Vann, M. (۶ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://abcnews.go.com/Politics/cash-strapped-statesturn-election-security-funds-fight/story?id=69940136> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۶۵. آمازون اصرار دشت تا فرستادن غذا به خانه‌های افراد گروهی را در اولویت قرار داده شود. اسکوپ معلولیت. نویسنده: Diamant, M. (۳ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.disabilityscoop.com/2020/04/03/amazon-urged-to-prioritize-food-deliveries-to-group-homes/28102/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۶۶. ارتباطات شخصی، ۱۲ جون ۲۰۲۰، D. Gamage
۶۷. گزارش جوانان جهان: جوانان و اجندای توسعه پایدار برای ۲۰۳۰. سازمان ملل (۲۰۱۸). گرفته شده از: <https://www.un.org/development/desa/youth/world-youth-report/wyr2018.html> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۶۸. وضعیت جمعیت جهان: قدرت ۱,۸ میلیارد. صندوق جمعیت ملل متحد. (۲۰۱۴). گرفته شده از: <https://www.unfpa.org/swop-2014> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۶۹. زندگی جمعیت افریقا. نویسنده: Worldometer. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.worldometers.info/world-population/africa-population/> ۲۱ جون ۲۰۲۰

۷۰. کنوانسیون حقوق اطفال سازمان ملل (۱۹۸۹). گرفته شده از: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/crc.aspx> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۷۱. قطعنامه شماره ۲۲۵۰ شورای امنیت سازمان ملل. (۹ دسامبر ۲۰۱۵). گرفته شده از: [https://undocs.org/S/RES/2250\(2015\)](https://undocs.org/S/RES/2250(2015)) ۲۶ جون ۲۰۲۰
۷۲. آموزش آنلاین مبلغین اوکراینی در جریان کووید-۱۹. آفیس. (۲۹ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/ukrainian-educators-e-learning-during-covid-19> ۲۲ جولای ۲۰۲۰
۷۳. یادداشت عملی: مشارکت جوانان در آوردن صلح. برنامه توسعه ملی متحد (۲۲ نوامبر ۲۰۱۶). گرفته شده از: <https://www.undp.org/content/undp/en/home/librarypage/democratic-governance/practice-note-young-people-s-participation-in-peacebuilding.html> ۲۲ جولای ۲۰۲۰
۷۴. محافظت و بسیج جوانان در پاسخگوی‌ها علیه کووید-۱۹. پروگرام توسعه ملی متحد برای آسیای جنوبی. (۸ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.un.org/development/desa/youth/news/2020/05/covid-19/> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۷۵. بر اساس گزارش کارآفرینان جوان در آسیا و اقیانوسیه، ویروس کرونا از هر ۱۰ تن، بر شاغل‌های ۹ تن آن تأثیر منفی داشته است. برنامه توسعه سازمان ملل. (۳۱ مارچ ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.asia-pacific.undp.org/content/rbap/en/home/presscenter/articles/2020/youth-co-lab-surveyreveals-how-covid-19-is-affecting-youth-led.html> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۷۶. تاخیر انتخابات بدلیل کووید-۱۹. آفیس (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/global-impact-covid-19-elections> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۷۷. ثبت نام رأی دهندگان در ایالات متحده در جریان شیوع ویروس کرونا، هر دو طرف را به چالش می‌کشد. آمریکای امروز. توسط: J. Garrison. (۱۱ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.usatoday.com/story/news/politics/elections/2020/06/11/voter-registration-plummets-during-coronavirus-pandemic/5336320002/> ۱ جولای ۲۰۲۰
۷۸. مقامات Milwaukee پس از این تعداد کارکنان انتخابات را افزایش داد که فقط ۶ سایت رأی دهی باز در انتخابات ماه اپریل داشت. Milwaukee Journal Sentinel، توسط: A. Dirr. (۸ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.jsonline.com/story/news/local/milwaukee/2020/06/08/milwaukee-polling-places-more-workers-recruited-november-election/3124855001/> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۷۹. ایالت Kansas در واکنش به ویروس کووید-۱۹ جوانان را منحصیث کارکنان انتخابات استخدام می‌کنند. اسٹوشیت پریس. (۳ می ۲۰۲۰). Lawrence Journal-World. گرفته شده از: <https://www2.ljworld.com/news/state-government/2020/may/03/kansas-to-recruit-teens-as-poll-workers-in-response-to-virus/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۸۰. ملیونر ها در سرتاسر جهان ثروتمند در رأی دادن کوتاه آمده اند. ایکانومست. (۴ فبروری ۲۰۱۷). گرفته شده از: <https://www.economist.com/international/2017/02/04/millennials-across-the-rich-world-are-failing-to-vote> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۸۱. چگونه مشارکت سیاسی جوانان را در جریان کووید-۱۹ تقویت کنیم. (۲۲ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/how-boost-youth-political-participation-during-covid-19> ۲۱ جون ۲۰۲۰

۸۲. شمولیت جوانان در دنیای مجازی. یونیسف. توسط: Cho, A. Jasmine Byrne & Zoe Pelter. (فبروری ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.unicef.org/globalinsight/reports/digital-civic-engagement-young-people> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۸۳. ملاقات با ۱۰ جوانی که پاسخ‌گویی علیه کووید-۱۹ را در جوامع خود رهبری می‌کنند. دوباره سازی افریقا. توسط: Wickranmanayake, J. (۳ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.un.org/africarenewal/web-features/coronavirus/meet-10-young-people-leading-covid-19-response-their-communities> ۲۰۲۰ جون
۸۴. متخصصان درباره بهره برداری جوانان از رسانه ها و فضاهاى مجازى در منطقه آفریقا در جریان بیماری همه گیر کووید-۱۹ بحث می‌کنند. یونسکو. (۹ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://en.unesco.org/news/experts-discuss-youth-exploitation-media-and-digital-spaces-africa-region-during-covid-19> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۸۵. مقابله با معلومات نادرست در مورد کووید-۱۹: محصلین در بنگلادش این وظیفه را بر عهده دارند. آیفیس. گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/countering-covid-19-infodemic-students-bangladesh-lead-charge> ۳۰ جون ۲۰۲۰
۸۶. از اختلال تا احیا: تعلیمی. یونسکو (بدون تاریخ). گرفته شده از: <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۸۷. مشاوره آنلاین با دانش آموزان مولداوی در مورد موضوع جدید آموزش مدنی. شورای اروپا (بدون تاریخ). گرفته شده از: https://www.coe.int/en/web/education/online-consultations-with-moldovan-pupils-on-the-new-civic-education-subject?p_p_id=56_INSTANCE_JN0XPSMpBk7I&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-4&p_p_col_count=1 ۲۶ جون ۲۰۲۰
۸۸. کوریای جنوبی در اولین انتخابات مهم دوره ویروس کرونا رأی می‌دهد. روزنامه گاردین. توسط: McCurry, J. (۱۳ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.theguardian.com/world/2020/apr/14/south-korea-votes-in-first-national-election-of-coronavirus-era> ۲۳ جون ۲۰۲۰
۸۹. دورنمای نفوس جهان ۲۰۱۹. یونیسکو. گرفته شده از: <https://population.un.org/wpp/Download/Standard/Interpolated/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۹۰. تقویت حقوق افراد مسن: به سوی کنوانسیون سازمان ملل. سازمان ملل متحد. (بدون تاریخ). گرفته شده از: <https://social.un.org/ageingworkinggroup/documents/Coalition%20to%20Strengthen%20the%20Rights%20of%20Older%20People.pdf> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۹۱. خلاصه سیاست: تأثیر کووید-۱۹ بر افراد مسن. سازمان ملل. (می ۲۰۲۰). گرفته شده از: https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/un_policy_brief_on_covid-19_and_older_persons_1_may_2020.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰
۹۲. میزان مرگ و میر کووید-۱۹ بر اساس سن. خطر مرگ و میر کووید-۱۹. توسط: Ritchie, H., et. al. (۲۱ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://ourworldindata.org/mortality-risk-covid#case-fatality-rate-of-covid19-by-age> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۹۳. خلاصه سیاست: تأثیر کووید-۱۹ بر افراد مسن. سازمان ملل. (می ۲۰۲۰). گرفته شده از: https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/un_policy_brief_on_covid-19_and_older_persons_1_may_2020.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰

۹۴. بیماران کرونا ویروس در کوریای جنوبی می‌توانند از خانه‌ها و شفاخانه‌ها رأی بدهند. کوارتز. توسط: (۱۲ مارچ ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://qz.com/1815783/south-korea-coronavirus-patientsto-vote-from-home-and-hospitals/> ۲۲ جون ۲۰۲۰.
۹۵. ویروس کرونا: انتخابات کوریای جنوبی با ماسک و در کلینیک‌ها برگزار می‌شود. بی بی سی. توسط: Bicker, L. (۱۵ اپریل ۲۰۲۰) گرفته شده از: <https://www.bbc.com/news/world-asia-52275993> ۲۲ جون ۲۰۲۰.
۹۶. نامه‌ای سرگشاده به سر منشی سازمان ملل در پاسخ به انتشار "خلاصه سیاست: تأثیر کووید-۱۹ بر افراد مسن". اتحاد جهانی برای حقوق افراد مسن. (۵ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://rightsofolderpeople.org/open-letter-to-the-un-secretary-general/> ۲۵ جون ۲۰۲۰.
۹۷. افراد مسن فیصدی بالای از کارکنان و رأی دهندگان در انتخابات عمومی ایالات متحده را به خود اختصاص داده اند. توسط: Barthel, M. & Galen Stocking. (۶ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.pewresearch.org/facttank/2020/04/06/older-people-account-for-large-shares-of-poll-workers-and-voters-in-u-s-general-elections/> ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۹۸. خلاصه سیاست: تأثیر کووید-۱۹ بر افراد مسن. سازمان ملل. (می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://unsdg.un.org/sites/default/files/2020-05/Policy-Brief-The-Impact-of-COVID-19-on-Older-Persons.pdf> ۲۴ جون ۲۰۲۰.
۹۹. توزیع کاربران اینترنت در سراسر جهان از سال ۲۰۱۹، توسط گروه سنی. احصائیه (۲۰۱۹). گرفته شده از: <https://www.statista.com/statistics/272365/age-distribution-of-internet-users-worldwide/> ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۱۰۰. بیانیه مطبوعاتی در بیست و دومین سالگرد تصویب اصول راهنمای سازمان ملل. توسط: Jimenez-Damary, C. (بدون تاریخ). گرفته شده از: <https://www.globalprotectioncluster.org/2020/04/17/pressstatement-on-the-22nd-anniversary-of-the-adoption-of-the-un-guiding-principles/> ۲۶ جون ۲۰۲۰.
۱۰۱. گزارش مهاجرت جهانی. اداره بین‌المللی مهاجرت. (۲۰۱۹). گرفته شده از: https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۱۰۲. روند جهانی، بیجا شدن‌های اجباری در سال ۲۰۱۹. کمیشنری عالی سازمان ملل برای پناهندگان. (۲۰۱۹). گرفته شده از: <https://www.unhcr.org/globaltrends2018/> ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۱۰۳. گزارش جهانی در مورد بیجا شده‌گان داخلی. مرکز نظارت بر بیجا شده‌گان داخلی، شورای پناهندگان ناروی. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.internal-displacement.org/global-report/grid2020/> ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۱۰۴. اصول رهنمودی در مورد بیجا شده‌گان داخلی. کمیشنری عالی سازمان ملل در امور مهاجرین. (۲۰۰۴). گرفته شده از: <https://www.unhcr.org/uk/protection/idps/43ce1cff2/guiding-principles-internal-displacement.html> ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۱۰۵. معاهده جهانی برای مهاجرت ایمن، عادی و منظم. مجمع عمومی سازمان ملل. (۱۱ جنوری ۲۰۱۹). گرفته شده از: https://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/73/195 ۲۱ جون ۲۰۲۰.
۱۰۶. در این مورد ما همه باهم هستیم. حقوق بشر، پاسخ و احیا کووید-۱۹. توسط: Guterres, A. (۲۳ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.un.org/en/un-coronavirus-communications-team/we-are-all-together-human-rights-and-covid-19->

- response-and. ۱۳ می ۲۰۲۰، همچنین به مراجعه شود. راهنمای کووید-۱۹ کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین در مورد مهاجرین، بیجاشدهگان و پناهندگان
۱۰۷. همچنین به یادداشت راهنما در مورد رسیدگی و مقابله با سخنان نفرت انگیز مربوط به کووید-۱۹ مراجعه کنید. Ibid.
۱۰۸. اقدامات دولت در مورد کووید-۱۹: تأثیر آن بر جمعیت بیجاشده، روزرسانی سوم. ACAPS. (۱۶ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.acaps.org/special-report/covid-19-government-measures-impact-displaced-populations-update-iii> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۰۹. ده ها هزار کارگر مهاجر سنگاپور مصاب شده اند. متباقی با انتظار به باز شدن کشور در اقامتگاه های خود گیر کرده اند. CNN. توسط: Yeong, J., & Yee, I. (۱۴ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.cnn.com/2020/05/14/asia/singapore-migrant-worker-coronavirus-intl-hnk/index.html> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۱۰. قرنظین وپروس کرونا: مهاجرین هندی که برای بازگشت به خانه می میرند. بی بی سی. توسط: Pandey, V. (۲۰ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.bbc.com/news/world-asia-india-52672764> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۱۱. پنج میلیون اوکراینی دیگر ممکن است در انتخابات محلی پاییز امسال رأی دهند. آیفیس. (۱۰ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://ifesukraine.org/news/an-additional-four-million-ukrainian-citizens-will-be-able-to-vote-in-local-elections-this-fall-thanks-to-successful-advocacy-for-protecting-the-rights-of-internally-displaced-persons/?lang=en>
۱۱۲. بیجاشدهگان داخلی و مشارکت آنها در انتخابات: مروری کوتاه. آیفیس. توسط: (سبتمبر ۲۰۱۶). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/sites/default/files/idps-electoral-participation-october-2016.pdf> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۱۳. کارزار «گفتگوی صادقانه» رسانه های اجتماعی مبارزه با طعنه گویی در ارمنستان. اداره بینالمللی مهاجرت. (۱۲ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.iom.int/news/sincere-talk-social-media-campaign-fights-stigma-armenia> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۱۴. شرایط پناهندگان در میان بحران های متعدد در لبنان بدتر شده است. شورای آتلانتیک. توسط: Husain, S. & Diam Abou-Diab. گرفته شده از: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/menasource/refugee-conditions-deteriorate-amidst-multiple-crises-in-lebanon/> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۱۱۵. زنان و دختران بیجاشده و بی کشور در معرض خطر خشونت جنسیتی در شیوع ویروس کرونا. توسط: کمیشنری عالی سازمان ملل در امور مهاجرین. (۲۰ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.unhcr.org/en-us/news/press/2020/4/5e998aca4/displaced-stateless-women-girls-heightened-risk-gender-based-violence-coronavirus.html> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۱۱۶. (مکالمات شخصی، ۱۶ می ۲۰۲۰)
۱۱۷. آسیب پذیری بیشتر: تأثیر همه گیری کووید-۱۹ بالای جوامع دیگرباشان (LGBTQ). اقدام فوری جهانی. (۲۰۲۰). گرفته شده از: https://outrightinternational.org/sites/default/files/COVIDsReportDesign_FINAL_LR_0.pdf ۲۳ جون ۲۰۲۰

۱۱۸. زندگی و معیشت بسیاری از افراد جوامع LGBTQ در میان بیماری همه گیری کووید-۱۹ در معرض خطر قرار دارد. کارزار حقوق بشر. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://assets2.hrc.org/files/assets/resources/COVID19-IssueBrief> ۲۳ جون ۲۰۲۰
۱۱۹. قانون بین المللی حقوق بشر و جهت گیری جنسی و هویت جنسیتی سازمان ملل برای برابری جوامع LGBT. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.unfe.org/wp-content/uploads/2017/05/International-Human-Rights-Law.pdf> ۳۰ جون ۲۰۲۰
۱۲۰. آسیب پذیری بیشتر: تأثیر همه گیری کووید-۱۹ بالای جوامع دیگر باشند (LGBTQ). اقدام فوری جهانی. (۲۰۲۰). گرفته شده از: https://outrightinternational.org/sites/default/files/COVIDsReportDesign_FINAL_LR_0.pdf ۲۳ جون ۲۰۲۰
۱۲۱. کووید-۱۹: کارشناسان حقوق، تبعیض علیه جوامع LGBTI و یهودستیزی را برجسته می کنند. اخبار سازمان ملل. توسط: Jimenez, M. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://news.un.org/en/story/2020/04/1062042> ۱۱ جون ۲۰۲۰
۱۲۲. سازمان ملل متحد از جامعه دگر باشند جنسی در جریان بیماری همه گیری کووید-۱۹ پشتیبانی می کند. سازمان ملل. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.un.org/en/coronavirus/un-supports-lgbti-community-during-covid-19-pandemic> ۲۳ جون ۲۰۲۰
۱۲۳. آسیب پذیری بیشتر: تأثیر همه گیری کووید-۱۹ بالای جوامع دیگر باشند (LGBTQ). اقدام فوری جهانی. (۲۰۲۰). گرفته شده از: https://outrightinternational.org/sites/default/files/COVIDsReportDesign_FINAL_LR_0.pdf ۲۳ جون ۲۰۲۰
۱۲۴. کنگره دستور کار هند را در دوران کووید-۱۹ باز گردانید. توسط: Agoyo, A. (۹ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.indianz.com/News/2020/06/09/congress-returns-to-indian-countrys-agen.asp> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۲۵. جهان بومی ۲۰۲۰. IWGIA. (اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: http://iwgia.org/images/yearbook/2020/IWGIA_The_Indigenous_World_2020.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۲۶. اعلامیه سازمان ملل در مورد حقوق مردم بومی. سازمان ملل. (۲۰۰۷). گرفته شده از: https://www.un.org/development/desa/indigenouspeoples/wp-content/uploads/sites/19/2018/11/UNDRIP_E_web.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۲۷. کنوانسیون مردم بومی و قبیله ای. سازمان بین المللی کار. (۱۹۸۹). گرفته شده از: https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C169 ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۲۸. "فرا تر از قربانی شدن: جنبش های مایا در گواتمالای پس از جنگ". مبارزه برای حقوق بومیان در آمریکای لاتین. نویسندگان: Nancy Grey Postero and Leon Zamosc, ص ۹۳
۱۲۹. کووید-۱۹ در نپال: چالش های افراد بومی دارای معلولیت چیست؟ اتحاد بین المللی معلولیت. (۵ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <http://www.internationaldisabilityalliance.org/covid19-indigenous> ۱۷ جون ۲۰۲۰

۱۳۰. چرا بومیان آمریکا کووید-۱۹ را جدی گرفتند: "این واقعیت ماست"، روزنامه گاردین. نویسنده: Lakhani, N. (۲۶ می ۲۰۲۰) گرفته شده از: https://www.theguardian.com/us-news/2020/may/26/native-americans-coronavirus-impact?CMP=Share_iOSApp_Other ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۱. مردم با خرابترین شیوع ویروس کرونا آمریکا مبارزه می‌کنند. بی بی سی. توسط: Cheetham, J. (۱۶ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-52941984> ۲۴ جون ۲۰۲۰
۱۳۲. قرنطینه معتبر: استراتژی های بومی حاوی کووید-۱۹ در اندونزی. ماندالای جدید. توسط: Barahamin, A. (۲۸ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.newmandala.org/dignified-quarantine-indigenous-strategies-for-containing-covid-19-in-indonesia/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۳. "ما در پرتگاه نسل کشی هستیم": برزیل خواستار نجات قبایل آمازون از کووید-۱۹ است. روزنامه گاردین. توسط: Phillips, Tom. (۳ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.theguardian.com/world/2020/may/03/eve-of-genocide-brazil-urged-save-amazon-tribes-covid-19-sebastiao-salgado> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۴. هرج مرج ایو مارالس، مشروعیت آن را تعیین نمی‌کند. روزنامه فارین پالیسی. توسط: Albro, R. (۲۲ نوامبر ۲۰۱۹). گرفته شده از: <https://foreignpolicy.com/2019/11/22/evo-morales-departure-bolivia-indigenous-legacy/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۵. دو زن بومی آمریکا به کنگره می‌روند. این مسئله به همین دلیل مهم است. واشنگتن پست. توسط: Sunshine Manning, S. (۸ نوامبر ۲۰۱۸). گرفته شده از: <https://www.washingtonpost.com/outlook/2018/11/08/two-native-american-women-are-headed-congress-this-is-why-it-matters/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۶. هشدار در مورد ازدیاد در شمار کودکان بومی بدون سند تولد در حال افزایش است. روزنامه گاردین. توسط: Smee, B. (۱۸ جون ۲۰۱۸). گرفته شده از: <https://www.theguardian.com/australia-news/2018/jun/19/queensland-indigenous-children-no-birth-certificate> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۷. موانع در هر نوبت: موانع فرا راه مشارکت سیاسی رأی دهندگان بومی آمریکا. NARF. توسط: Tucker, J., Jacqueline De Leon & Dan McCool. (جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: https://vote.narf.org/wp-content/uploads/2020/06/obstacles_at_every_turn.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۸. کمتر مکان های رأی دهی چالش های را برای رأی دهندگان بومی ارایه می‌کنند. توسط: Doland, G. (۲۷ می ۲۰۲۰). گرفته شده توسط: <http://nmindepth.com/2020/05/27/fewer-polling-places-present-challenges-for-native-voters/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۳۹. رأی توسط ایمیل در جوامع بومی آمریکا. صندوق حقوق امریکاییان اصیل. (بدون تاریخ). گرفته شده از: <https://www.narf.org/vote-by-mail/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۰. صدای اصلی غربی. (۲۰ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: https://www.narf.org/nill/documents/20200520western_native_voice_tro.pdf ۲۱ جون ۲۰۲۰

۱۴۱. گفتگو با گزارشگر ویژه سازمان ملل E. Tendayi Achiume در مورد کووید-۱۹، نژادپرستی و بیگانه ستیزی توسط: Tendayi Achiume, E. (۲۹ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.justsecurity.org/70410/aconversation-with-u-n-special-rapporteur-e-tendayi-achiume-covid-19-racism-and-xenophobia/> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۲. کنوانسیون بین المللی رفع کلیه انواع تبعیض نژادی. سازمان ملل. (۱۹۶۵). گرفته شده از: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/cerd.aspx> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۳. اعلامیه حقوق افراد متعلق به اقلیت‌های ملی یا قومی، مذهبی و زبانی. سازمان ملل. (۱۹۹۲). گرفته شده از: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/Minorities.aspx> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۴. شواهد در مورد تأثیر نامتناسب کووید-۱۹ بر اقلیت‌های قومی افزوده شده است. Lancet توسط: Kirby, T. (۸ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: [https://www.thelancet.com/journals/lanres/article/PIIS2213-2600\(20\)30228-9/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanres/article/PIIS2213-2600(20)30228-9/fulltext) ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۵. تسریع تمرکز جهانی بر نژاد و قومیت در زمان کووید-۱۹. Lancet توسط: Bhala, L., Gwenetta Curry, Adrian Martineau, Charles Agyemang & Raj Bhopal (۱۰ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7211499/> ۳۰ جون ۲۰۲۰
۱۴۶. کووید-۱۹ در بین گروه‌های اقلیت نژادی و قومی. مرکز کنترل بیماری‌ها. گرفته شده از: <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/need-extra-precautions/racial-ethnic-minorities.html> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۶. پوست در توئیت. A. Guterres. (۸ می ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://twitter.com/antonioguterres/status/1258613180030431233?s=20> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۴۷. حفظ اعتبار و سلامت انتخابات در زمان شیوع معلومات نادرست. نویسندگان: Reppell, L., Beata Martin- Rozumilowicz & Vasu Mohan (۲۴ جون ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-preserving-electoral-integrity-during-infodemic> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۱۴۸. حفظ اعتبار و سلامت انتخابات در زمان شیوع معلومات نادرست. (۲۴ جون ۲۰۲۰). آیفیس. گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-preserving-electoral-integrity-during-infodemic> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۱۴۹. کووید-۱۹ به نژاد پرستی و بیگانه ستیزی ضد آسیایی در سراسر جهان دامن می‌زند. دیده بان حقوق بشر. گرفته شده از: <https://www.hrw.org/news/2020/05/12/covid-19-fueling-anti-asian-racism-and-xenophobia-worldwide> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۵۰. رم در بحران کووید-۱۹: هشدار زودهنگام شش کشور عضو اتحادیه اروپا. بنیادهای جامعه باز. توسط: Korunovska, N. & Zeljko Jovanovic (۲۸ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.opensocietyfoundations.org/uploads/2f2efd8a-8ba5-4ac4-8aee-ae0dcd2933ca/roma-in-the-covid-19-crisis-20200428.pdf> ۲۶ جون ۲۰۲۰
- . Ibid. ۱۵۱

۱۵۲. اعلامیه در مورد تأثیر همه گیر ی کووید-۱۹ در افراد دارای معلولیت از اقلیت ها ، بومی ها و سایر جوامع به حاشیه رانده شده. گروه بین المللی حقوق اقلیت. را تضمین می کند. (۲۷ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://minorityrights.org/2020/04/27/statement-covid-19-pandemic-on-persons-with-disabilities-from-minority-indigenous-communities/> ۲۶ جون ۲۰۲۰
۱۵۳. نحوه برگزاری جلسات مجازی فراگیر و قابل دسترس. آیفیس (۹ اپریل ۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/how-hold-accessible-and-inclusive-virtual-meetings> ۲۱ جون ۲۰۲۰
۱۵۴. آموزش آنلاین برای مشارکت زنان معلول پاکستانی در اصلاح سیاست های عامه آغاز شد. بنیاد بین المللی نظام های انتخاباتی. (۱۵ جولای ۲۰۲۰) گرفته شده از: <https://www.ifes.org/news/online-training-launched-engage-pakistani-women-disabilities-public-policy-reform> ۱۵ جولای ۲۰۲۰
۱۵۵. حفظ سلامت و انتخابات. مجموعه توجیهی کووید-۱۹. توسط: Buril, F., Staffan Darnolf & Muluken Aseresa. (۲۰۲۰). گرفته شده از: <https://www.ifes.org/publications/ifes-covid-19-briefing-series-safeguarding-health-and-elections> ۲۱ جون ۲۰۲۰